

'Håb og begejstring' midt i kampen

Den 1. juni (EIRNS) – En nation, som endelig har fundet tilbage på vejen til reel, menneskelig udforskning af solsystemet og efterfølgende revolutioner i videnskab og teknologi, har i de seneste fire nætter set voksende optøjer med det formål at afsætte præsidenten, som havde bragt den tilbage på denne vej. De voldelige optøjer, som sigtede på at omstyrte Kinas autoritet i Hongkong, er nu bevidst blevet "spredt" for at forsøge at vælte et Hvidt Hus, der netop i går bebrejdede Kina for at håndhæve denne autoritet.

I by efter by ser vi kontrasten mellem afro-amerikanere i forpinte protester mod politidrab af ubevæbnede, sorte amerikanere, og en pøbel af anarkistiske uromagere, hvoraf nogle tydeligvis er veteraner og professionelle i afbrændinger, slagsmål og ødelæggelser, der finder paller fulde med sten på mystisk vis placeret langs vejen til disses natlige optøjer. Vi kender ikke organisatorerne endnu. Men det britisk efterretningsvæsen var dybt involveret i Hongkong-optøjerne, og en gruppe af tidligere britiske udenrigsministre er blevet dannet for at klappe dem selv på ryggen for det britiske "lederskab" i forsøget på at vælte Kina i Hongkong.

Der er rigelig med mennesker rundt om i verden, som ønsker at udbrede ironierne mod Præsident Donald Trump; eller mod formanden for Repræsentanternes Hus, Nancy Pelosi, som havde kaldt optøjerne og overfaldene i Hongkong for "et smukt syn"; eller mod guvernører, der holdt folk i deres hjem i tre måneder pga. coronaviruset, nu for ingen verdens nytte.

Men, hvad der betyder noget er, at millioner af mennesker havde lavtlønnet arbejde og ingen produktiv fremtid før pandemien, og nu har de mistet disse arbejdspladser; alt imens

amerikanere i byerne i tyve år har været ude af stand til at få angiveligt "reformerede, omorganiserede, gentrænede" politistyrker til at stoppe disse drab.

Hvad der betyder noget er, på en synlig måde, at opbygge en ny, anderledes fremtid – en fremtid der netop kunne skimtes i Amerikas tilbagevenden til rummet d. 30. maj og den påtænkte tilbagevenden til Månen om fire år for at påbegynde vores march ud i solsystemet.

Det er i lyset af en sådan fremtid, at Sydafrikas præsident, Cyril Ramaphosa, gav sine lykønskninger for rumopsendelsen til sin landsmand, Elon Musk, chefen og hoveddesigner af SpaceX, fordi "i midten af vores kamp mod COVID-19... har vi [sydafrikanere] fået dette håb og denne begejstring". En ny bedrift i rummet tilhører altid hele menneskeheden.

LaRouches Politiske Aktionskomité's nye rapport om hvordan 50 millioner nye, faglærte arbejdspladser kan skabes i USA og 1,5 milliarder produktive arbejdspladser verden over – med de rumrejsende nationers udforskningsprogrammer som spydspidsen – kan faktisk bringe amerikanere sammen, specielt unge amerikanere. Og den, rapporten, blev udarbejdet for at bringe lederne af disse teknologisk førende nationer sammen – USA, Kina, Rusland, Indien – i et topmøde for et nyt kreditsystem og denne store opgave.

5 %-løsningen

Den 28. maj (EIRNS) – 'Executive Intelligence Review' annoncerede i dag, at det stiller en separat 29-siders digital

reproduktion af forsidehistorien af EIR-magasinet 29. maj 2020 til rådighed: "LaRouche-planen til genåbning af den amerikanske økonomi": Verden har brug for 1,5 milliarder nye, produktive job." Dette diskussionsgrundlag – der giver detaljerede oplysninger om den måde, hvorpå 50 millioner nye, produktive job kan skabes i USA som drivkraft til et globalt fremstød for industrialisering, som vil give produktiv beskæftigelse til 1,5 milliarder, for øjeblikket ledige mennesker, over hele verden – er begyndt at cirkulere blandt ingeniører, arbejdere, landmænd, videnskabsfolk, studerende og andre over hele landet. Det oversættes også til en række fremmede sprog, med henblik på at opnå bred cirkulation internationalt.

Kernen i rapportens forslag er Lyndon LaRouches specifikation af, at en virkelig sund, anti-entropisk økonomi må have omkring halvdelen af sin arbejdsstyrke beskæftiget som produktive, vareproducerende arbejdere, og yderligere 5 % skal involveres i det videnskabelige og teknologiske arbejde, der er den kreative motor, som driver hele økonomien fremad. I det indledende afsnit af kapitel 6 i den nye undersøgelse, "America's Space Mission: Youth's Next Frontier," (Amerikas rum-mission: Ungdommens næste grænseland) sættes der skarpt fokus på dette punkt:

"Amerikas rumfartsektor vil spille en afgørende rolle i at flytte 5 % af den amerikanske arbejdsstyrke til forskning og udvikling. Som specificeret af LaRouche, er dette nøglen til at øge produktiviteten for hele arbejdsstyrken. 'Stigninger i produktivitet kommer ene og alene fra forbedringer i teknologi, der stammer fra grundlæggende videnskabelige opdagelser; jo højere hastighed hvormed grundlæggende fysiske opdagelser omdannes til praksis, jo større er stigningen i produktiviteten pr. indbygger og per kvadratkilometer areal '. (Lyndon LaRouche, 2. september, 2000)

Denne anskuelse lokaliserer bedst betydningen af Amerikas forestående tilbagevenden til at opsende rumfartøjer fra sit

eget territorium, en opgave der blev udsat fra i går, 27. maj, til lørdag 30. maj på grund af vejret. Amerikas øjne vender sig endnu en gang mod himlen. Som Nicole Mann fra NASA's astronautkontor erklærede: "Dette handler ikke kun om en opsendelse; dette er 'startskuddet' for Amerika. Det handler ikke kun om NASA; det er 'startskuddet' for Amerika, og det er enormt Det er det første store skridt på vores køreplan for Artemis-missionen til Månen, og i sidste ende til Mars". Rummet er endvidere et domæne, der kræver internationalt samarbejde, som NASA-administratoren Jim Bridenstine for nylig understregede, da han blev spurgt om det amerikanske forhold til Rusland: "Vores samarbejde er hævet over jordisk geopolitik".

Der er ikke meget andet, der er vigtigere end dette. USA og hele verden bliver ramt af en økonomisk, politisk og kulturel chokbølge, der er værre end hvad vi har set i nyere tid, advarede Helga Zepp-LaRouche i dag. Den kommer fra en forværret pandemi, massearbejdsløshed, en økonomisk sammenbrudskrise og en skræmmende optrapning i retning af krig mellem USA og Kina og USA og Rusland. Intet mindre end Lyndon LaRouches forslag om konkursomlægning af det nuværende finanssystem og oprettelsen af et nyt Bretton Woods, vil være i stand til fuldstændig at ændre denne globale dynamik, tilstrækkelig hurtigt. De uophørlige provokationer fra udenrigsminister Mike Pompeo, sammen med andre, der handler på vegne af det britiske imperiums geopolitik, dominerer i stigende grad det officielle Washingtons politik, og sætter Kina og Rusland under pres. Vi ignorerer deres stigende alarmerede advarsler om denne politiske tendens – til fare for os selv, udtalte Zepp-LaRouche. Tværtimod er det netop øjeblikket, hvor vi burde samarbejde tæt med Kina, Rusland, Indien og andre nationer om rumforskning, stoppe pandemien og genoplive verdensøkonomien med 1,5 milliarder nye, produktive job.

Man kunne kalde det 5 %-løsningen.

Helga Zepp-LaRouche retter 'en appel til amerikanske borgere: Hvad verden har brug for fra Amerika!'

Den 24. maj (EIRNS) – Følgende appel af Helga Zepp-LaRouche er det afsluttende kapitel i det netop udgivne LaRouchePAC-dokument "The LaRouche Plan to Reopen the U.S. Economy: The World Needs 1.5 Billion New, Productive Jobs." ('LaRouche-planen for genåbning af den amerikanske økonomi: Verden har brug for 1.5 milliard nye produktive job).

Vi er kommet til det tidspunkt, hvor borgerne i USA er nødt til at huske den bedste tradition i deres historie: Den amerikanske Frihedskrig, Uafhængighedskrigen mod det Britiske Imperium, principperne der er udtrykt i forfatningen og Uafhængighedserklæringen, og principperne i det Amerikanske økonomiske System, som udviklet af Alexander Hamilton, Henry Clay og Henry C. Carey.

Essensen af alle disse aspekter af den amerikanske historie fremgår meget klart i forordet til forfatningen:

"Vi – den amerikanske befolkning – forordner og etablerer denne forfatning for Amerikas Forenede Stater, med henblik på at danne en mere perfekt union, etablere retfærdighed, sikre indenrigs ro, sørge for fælles forsvar, fremme den generelle

velfærd og sikre frihedens velsignelser for os selv og vores efterkommere”.

Hensigten med forfatningen, som udtrykt i forordet, om at fremme den generelle velfærd, ikke kun for den nuværende generation, men også for alle fremtidige generationer, indeholder en ubetinget afvisning af den såkaldte “aktionærværdi”-politik og globaliseringens uhæmmede frie handel, der dengang, som nu, blev promoveret af det britiske imperium, hvilket ikke alene har udvidet kløften i selve USA mellem en klasse af stadig rigere milliardærer og det stigende antal fattige, men også er ansvarlig for den katastrofale underudvikling i såkaldte udviklingslande.

Det står klart, at verden aldrig vil vende tilbage til den tingenes tilstand, der eksisterede før coronavirus-pandemien brød ud. Vi befinder os ved et absolut vendepunkt i historien, hvor vi enten vil være i stand til at bringe verden i orden, med det program vi har skitseret på disse sider for at besejre underudviklingen, eller vi trues med at styrte ned i en mørk tidsalder. Fasen med ubegrænset globalisering, som tilhængerne af en unipolær verden har forsøgt at gennemføre, især efter Sovjetunionens sammenbrud i 1991, og som førte til en global bølge af protester, herunder valget af Donald Trump, er ovre for altid.

Lyndon LaRouche havde forudsagt den katastrofe, der nu udfolder sig for vores øjne i alle dens aspekter, fra hans karakterisering af præsident Nixons katastrofale ødelæggelse af Bretton Woods-systemet i 1971 og hans prognoser for faren for pandemier som følge af den monetaristiske politik, til det systemiske sammenbrud af det finansielle system. I løbet af det samme tidsrum, der strækker sig over et halvt århundrede, præsenterede han et hidtil uset antal løsninger til at overvinde kriserne i USA og internationalt, og det er i den samme ånd, at programmet her er udtænkt.

Enhver ærlig person, der læser disse analyser og program-

forslag i dag, i lyset af den aktuelle pandemi og ødelæggelsen af den reelle økonomi, vil konkludere, at Lyndon LaRouche var en mand med forsyn. Idéen om forsyn er ikke her ment i en streng religiøs forstand, men i at hele hans tankemetode var i så stor overensstemmelse med principperne for det fysiske univers, at hans analyser og kreative forslag var af en enorm, næsten profetisk præcision. Han tænkte og arbejdede "i harmoni" med universets intention, og – hvis det forstås korrekt – med Skaberens.

Derfor er den største forbrydelse, der blev begået ved den uretfærdige fængsling og livslange bagvaskelse af LaRouche – foretaget af det samme McCarthyagtige apparat der er ansvarlig for det igangværende kupforsøg mod præsident Trump – ikke kun den skandaløse uretfærdighed begået mod LaRouche personligt, men frem for alt, at det har gjort det ekstremt vanskeligt for amerikanere og andre over hele verden at få adgang til disse løsninger. På mange måder er de enorme genvordigheder, som befolkningen nu døjer med på grund af kombinationen af pandemien og den økonomiske krise, resultatet af den politiske forfølgelse af denne ekstraordinære tænkere. Og desværre er hans advarsel om, at ingen ville være sikker, hvis hans forfølgelse blev tolereret, gået i opfyldelse. Når man f.eks. overvejer, hvordan general Flynn er, og vil blive, retsforfulgt kommer man i tanke om Martin Niemöllers berømte citat: "Da nazisterne kom efter kommunisterne, tav jeg; jeg var ikke kommunist. Da de spærrede socialdemokraterne inde, tav jeg; jeg var ikke socialdemokrat. Da de kom efter fagforeningsfolkene, var jeg tavs; jeg var ikke fagforeningsmand."

Det er på høje tid, at Lyndon LaRouche, manden og hans ideer, bliver fuldstændig rensat, og jeg opfordrer personligt præsident Trump til at gøre det.

Men Lyndon LaRouches ideer lever, hvilket dette program til oprettelse af 1,5 milliarder nye, produktive job verden over understreger. USA har nu nået et bristepunkt i sin historie,

hvor enten ideerne i traditionen af den amerikanske forfatning realiseres, eller det britiske imperiums finansielle generobring af den amerikanske koloni vil kaste hele verden, sammen med USA, ud i en mørk tidsalder. Dette er tidspunktet, hvor de krav som Nicholas Cusanus – der med sine værker tilbage i det 15. århundrede allerede havde lagt grundlaget for den amerikanske republik – fremlagde i sin Concordantia Catholica, nu er blevet et spørgsmål om overlevelse for hele verden. Han fastslog, at det eneste legitime grundlag for en nations eksistens er dens forpligtelse til alle nationers almene vel, og til et sådant forhold mellem alle nationer. Netop dette var Benjamin Franklins intention med den amerikanske forfatning og Uafhængighedserklæringen mod det Britiske Imperium. Det var også præsident John Quincy Adams opfattelse, at USA udenrigspolitisk skulle være en del af en alliance med fuldstændig uafhængige suveræne republikker knyttet sammen af en fælles idé, og at Amerika ikke var påkaldt til “at gå udenlands på jagt efter monstre at ødelægge.”

Nøglen til at opbygge en sådan hårdt tiltrængt alliance i dag er positivt samarbejde mellem USA og Kina. Coronavirus-pandemien har unægteligt gjort det klart, at den kombinerede industrielle kapacitet i verdensøkonomien er udhulet, og ikke tilnærmelsesvis tilstrækkelig til at brødføde og opretholde værdigheden af verdens befolkning i dag. Samarbejde mellem de to største økonomier i verden er derfor en væsentlig forudsætning for at overvinde indvirkningen af pandemier, sult og fattigdom i Afrika, Latinamerika, dele af Asien og endda regioner i Europa og USA.

Selvom der, takket være manipulationerne fra de britiske hemmelige tjenester og anglofile politikere i USA, er blevet gjort stor skade på forholdet mellem USA og Kina gennem gensidige beskyldninger med hensyn til oprindelsen og håndteringen af coronavirus, og skønt den nuværende “Kina-hetz” fremkalder de mørkeste erindringer fra McCarthy-

perioden, er et konstruktivt samarbejde mellem USA og Kina ikke alene absolut muligt, men peger også på vejen til en ny æra i menneskets historie. Denne æra må være kendetegnet ved at overvinde geopolitikken og fremme alle nationers generelle velfærd på denne planet.

I betragtning af de eksistentielle problemer, som mange mennesker i Amerika står overfor på grund af pandemien, er der muligvis ikke megen offentlig opmærksomhed på den enorme kløft, der eksisterer mellem det image, som USA nød i verden på tidspunktet for Den amerikanske Frihedskrig og under præsidenterne George Washington, John Quincy Adams, Abraham Lincoln eller Franklin Delano Roosevelt, og så det USA der har ført uendelige krige i hele verden siden afslutningen af Sovjetunionen under Bush- og Obama-administrationerne. Engang blev Amerika betragtet af alle republikanske kredse rundt om i verden som et frihedstempel, og et fyrtårn for håb; som et land hvis forfatning tjente som model for republikanske forhåbninger i mange lande over hele verden. Men under Bush- og Obama-regeringerne veg beundring og venskab for frygt, eller det der er værre, den amerikanske militære magt.

Den er fem minutter i midnat, mht. at leve op til løftet om et konstruktivt forhold til præsident Xi Jinping og Kina, som opstod i de tidlige dage af Trump-administrationen. I betragtning af at "Russiagate" fuldstændig er miskrediteret og den sandsynlige retssag mod de britisk inspirerede kupmagere, er der intet der står i vejen for et konstruktivt samarbejde mellem USA og Rusland, som det er blevet vist af NASA og Roscosmos. Hvis USA nu tager føringen i det økonomiske genopbygningsprogram og skabelsen af 1,5 milliarder produktive job i verden, og hjælper med til at gøre den Nye Silkevej til 'Verdens-Landbroen', vil USA i hele verdens øjne genvinde den position, det engang havde: som en pioner for frihed og håb for hele menneskeheden.

– Helga Zepp-LaRouche

For at kunne bekæmpe pandemien, må det Britiske Imperiums anti-kinesiske heksejagt bekæmpes

Den 20. maj (EIRNS) – De episke problemer, som vi er konfronteret med, i bekæmpelsen af pandemien, påbegyndelsen af en ny verdensøkonomi, og sideløbende minimering af kaos og nød, kræver en yderligere opgave: At kalde den nuværende, intense anti-Kina-kampagne hvad den er – en sort propaganda-operation. Den er antændt af de samme britiske netværk, som anstiftede "Russiagate", afsættelsesforsøget af Præsident Donald Trump, og alle sådanne operationer for at forhindre det potentielle samarbejde, mellem USA, Rusland, Kina og andre nationer, hen imod en ny struktur til verdens fordel. Dette ville markere enden på Londons kontrol baseret på geopolitik og monetarisme; og Trumps tidlige tilbøjelighed i retningen af venskabsdiplomati har været bandlyst af disse kredse.

I sit ugentlige Schiller Institut-webcast i dag, diskuterede Helga Zepp-LaRouche disse britiske netværk, inklusiv deres forsøg på at splitte Kina og USA, samt opbygningen af politiske blokke, ligesom under den kolde krig. Hun advarede at dette vil føre til et sammenbrud af økonomiske funktioner og hyperinflation. Hun anførte, at blandt de mest skingre stemmer, er dem fra Trumps økonomi- og handelsrådgiver, Peter Navarro, Forsvarsminister Mark Esper og Udenrigsminister Mike Pompeo.

Hun sagde: "Det er tydeligt at Præsident Trump sættes under enormt pres, fordi han er oppe imod pandemien; der er enorme økonomiske konsekvenser – USA's centralbank har lige offentliggjort, at sammenbruddet af USA's økonomi i 2. kvartal vil være 30%; arbejdsløsheden stiger; og åbenlyst har det faktum, at flere personer er blevet testet positive, og faktisk blev syge med coronavirusset i og omkring det Hvide Hus, skabt en atomsfære for Præsident Trump, hvor han virkelig sættes under et enormt pres.

Jeg mener at enhver, som er interesseret i at løse menneskehedens problemer, bør tale om, at denne heksejagt mod kinesere, den McCarthyisme stil med at anholde kinesiske videnskabsfolk, eller sågar amerikanske videnskabsfolk med kinesisk baggrund, det er virkelig ekstremt farligt og er et meget skidt varsel! Det skal stoppes og folk burde ikke falde for denne propaganda, fordi den er komplet ubegrundet."

Hun opfordrede folk til at se på, hvad der præsenteres som fakta mod Kina, eller andre mål, og se, at de i virkeligheden er geopolitiske angreb. De indeholder gentagelsen af "store løgne."

Ved dagens ugentlige briefing fra Udenrigsministeriet, overgik Pompeo sig selv. Han hævdede at Kina skylder verden "så meget som omkring 9 billioner dollars, ifølge vores skøn," for arbejdspladser og tabte liv i USA og globalt. Pompeo sagde, at han havde foreslået Trump forskellige måder, hvorpå Kina kunne tvinges til "at betale" for COVID-19-pandemien. Præsidenten er "begyndt at overveje at svare tilbage... Jeg ønsker ikke at komme ham i forkøbet med hensyn til at diskutere hvordan...".

Pompeo indledte disse bemærkninger med en svada. "Først, grundlæggende fakta. Kina har været regeret af et brutalt, autoritært regime, et kommunistregime siden 1949... Vi undervurderede gevaldigt i hvilken grad Beijing er ideologisk og politisk fjendtlighedsindret overfor frie nationer. Hele verden

vågner op til dette faktum.”

Som komplet modpol til disse spydigheder understregede Zepp-LaRouche, at idéen om USA's og Kinas samarbejde er "sandsynligvis det mest vigtige strategiske spørgsmål, fordi, hvis disse to store økonomier, den tidligere stærkeste økonomi og den opkommende økonomi, som trods alt har 1,4 milliarder mennesker, hvis de samarbejder kan man næsten løse et hvilket som helst problem i hele verden; hvis de tørner sammen, kunne det føre til ødelæggelsen af hele menneskeheden.”

Hun gav eksemplet om nødvendigheden for at udvikle fusionskraft – grundlaget for et fuldstændigt nyt produktivitetsdomæne for fremtiden. Kinas arbejder med dette, og Kinas Eksperimentale Avancerede Superledende Tokamak (EAST) skrider fremad, som et afgørende projekt. Beskrivende CGTN's TV-udsendelse "Den kunstige Sols Kraft: Fusion," sagde hun, at "det de siger er, at fusion er revolutionært, af den simple årsag at når man kan skabe et gennembrud og har kommercielt brug af fusionskraft, vil det levere energi, ikke kun til 1,4 milliarder kinesere, men til hele verden i årtusinder fremover. Og det er grunden til at Kina lige nu forener de bedste hjerner i verden, lige netop for at få sådan et crashprogram.

De siger at fusionskraft er ligeså vigtigt, og ligeså stort som menneskets landing på månen. Folk, som kender dette program, vil indse, at det er præcis dette, som LaRouches "Fire Love" handler om, nemlig, at vi bliver nødt til at have internationalt samarbejde for et crashprogram for fusionskraft; at vi har brug en ny fusionsøkonomisk platform, og at vi har brug for et internationalt samarbejde i rumforskning. Og det er vejen frem!”

Schiller Institute New Paradigm Webcast, May 20, 2020

With Helga Zepp-LaRouche

America's Historic Enemies – and the Russiagate Enemies of

Donald Trump – Are Behind the Escalation Against China

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute. Welcome to our webcast with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is May 20, 2020.

Helga, each week as we do these webcasts, it seems as though the danger in the world keeps escalating: We have a series of crises, and there's a definite push coming from especially the City of London and their allies in the United States to add to the destabilization. In the last couple of days there's been another escalation in the anti-China campaign around the World Health Assembly annual meeting. What was going on there, and what's the background to this?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: First of all, most people in the United States and in Europe and elsewhere cannot have helped but notice that the anti-China tone has become absolutely shrill. If you listen to what people like Navarro and Esper, and Tucker Carlson, and Pompeo are saying, it's a kind of accusation which is really, if it all would be true, it would be casus belli, but if it's a lie, it's even more casus belli. One has to remember that a lot of the anti-China forces, it originated with British intelligence, MI5, MI6 – these were the same forces which were focussing for the first three years of the Trump Administration on Russiagate, all the accusations that Russia manipulated the 2016 election; and if one looks back now, what was coming out of this, what was the matter of it? Nothing! It was all a big lie. What was the ground for the impeachment? The same thing! And it is exactly that same apparatus which is now focussing on the effort to divide China and the United States, because these forces need the kind of geopolitical manipulation in order to keep control, because if the large powers of the world would work together then the role of the British diminishes into insignificance.

Now, obviously, the pandemic has created a total crisis, it's a health crisis which is very big. The "opening up" of the

economy, so-called, which is a terrible word to even use, is creating all kinds of dangers, and obviously, there is an effort to get President Trump to go with this whole anti-China campaign. And unfortunately, he signed a letter – it's not clear if he really wrote all of it, which may not be the case, because there's a lot of detail in there which I doubt the President would fill out himself – but he basically wrote a letter to the head of the World Health Organization, Dr. Tedros on the occasion of the World Health Assembly annual meeting in Geneva, or virtual, in which he basically repeats all of these accusations, that China covered up, that they didn't transmit the information in time, that they delayed, that they caused all these economic hardships; and he accuses the WHO of having been completely in the pocket of China. And he is demanding that the WHO should prove within 30 days that they are independent of China, or else the U.S. will even leave the WHO altogether let alone cutting off funding.

Now this is very unfortunate, because he has a lot of remarks in there which are simply factually not true. One of them is that he quotes the British medical journal The Lancet, that they would have already reported in the beginning of December about the virus, and so forth. That is too bad, because immediately the editor of The Lancet refuted it, and said that they never had published anything like that, but their first reporting was on Jan. 24th. This is really an Achilles' heel of Trump's, and one can only say that we need to point to the geopolitical nature of these lies. We should remember what Pompeo said that when he headed the CIA, they made it sort of a sport to lie, to cheat, and that is obviously what is going on right now.

I think this very dangerous, because if you accuse another country of such enormous accusations, this is normally the kind of black propaganda which is being put out before wars. And it's being noted in China as a very, very serious thing. And I think we should all try to do our best to undo this.

SCHLANGER:

...and Trump. Is this coming from the same British networks? We see it from Pompeo and others in the U.S., but we've identified groups like the Henry Jackson Society, they're continuing their escalation against China, aren't they?

ZEPP-LAROUICHE: Yes. And the aim is to really, potentially even decouple. Now, if you decouple the countries which are allied with the United States from those which are allied with China, in other words, you go at the minimum into a bloc building as what existed in the Cold War. I think under the present conditions, this would lead for sure to a collapse of the world financial system and a hyperinflationary blowout of the system, so I think this is absolutely playing with fire.

SCHLANGER: The letter from Trump was addressed to WHO director Tedros Adhanom Ghebreyesus; he spoke at the World Health Assembly annual meeting of the World Health Organization, as did Xi Jinping; the U.S. was there only represented by HHS Secretary Alex Azar, but what did they have to say in addressing the concerns of the entire world about the coronavirus pandemic?

ZEPP-LAROUICHE: What Dr. Tedros said was that the World Health Organization must work so that this pandemic is never being repeated, in other words, that it caught the whole world relatively unprepared, because all the warnings were there. And he said the tools were all there, but they were not used, due to a "temporary amnesia." He called for a remedy of that, and really establish a world health system. And Xi Jinping made a really remarkable speech, and all those people who are being bombarded by the anti-China propaganda, I would really challenge you to just go to your laptop or whatever, print out or look at the speech which was given by Xi Jinping, because it's an extraordinary speech.
[http://www.xinhuanet.com/english/2020-05/18/c_139067018.htm]

He says, for example, that world is hit with a pandemic; 210 countries and regions are affected, already many lives have been lost and that the most precious thing is human life.

Now I would wish that the former finance minister of Germany, Wolfgang Schäuble would have such a noble conception of the human being, because he said, recently, that it's not the function of the state to protect life as the highest priority. So in that case, I would say that the leader of a Communist Party has a better standard on the question of human life – and I'm saying this deliberately as a polemic.

Now, Xi Jinping, then proceeds to say that there must be a focus on Africa, that the world community has to help Africa with this pandemic, and in general, has to work together as a community for a shared future of civilization.

So I think the effort to take over this World Health Organization annual meeting, there was a resolution which was anti-China, which did not succeed; and there was a resolution accepted, that, indeed, after the pandemic has been successfully defeated, there should be an investigation, into what was the origin of the virus to better understand how it functioned, in order to avoid and protect against future such problems, but it should be done under the auspices of the World Health Organization.

Those people who are right now falling into the propaganda that it's all Bill Gates, who's trying to become rich – even richer than he is already – by being behind the WHO, well, there are many private firms which help finance the WHO, but does it help if the U.S. is pulling out, if the governments are underpaying the WHO? I think the remedy is that the governments take responsibility and supply the World Health Organization with the necessary means, because from everything I have seen, and we have studied this from the very beginning, because we were extremely attentive to when the first information from Wuhan came, we compared the notes, what was

put out when by the Chinese government; who did not respond, like the Health Minister Jens Spahn. He said in January, "oh, the virus will never come to Germany"; in February, he said "oh the German health system is perfectly prepared...." So we have studied this as it happened. So a lot of the facts which are in the letter of President Trump to Dr. Tedros are simply factually not true.

But, once the pandemic is overcome, there must be an investigation because the world needs to better understand the nature of this virus, and viruses in general and also whether the present world health system can be improved. But it should be done in a cooperative spirit, in the spirit of a shared humanity and not as a part of a confrontation and geopolitical attacks.

SCHLANGER: It seems as though some of the discussion and the proposals that were adopted were along the lines of what you've called for in terms of what you've called for in terms of a global effort to improve health service everywhere. We've also seen other forms of cooperation – President Trump is sending ventilators to Russia that the U.S. is going to pay for. But where do we stand on the other question, of vaccine. There's a discussion of this of "Warp Speed" program: what do you make of that?

ZEPP-LAROUCHE: We have to see. On the one side, it is naturally good to call on all labs to work high speed on vaccines, and it's also obviously important that the President of the United States takes a leading role in that, that all the resources must be mobilized. But I would really warn against rushing it, because there are many new labs which have promised vaccines soon – I think a vaccine, especially one which will be used by the entire world population is something which has to be really tested on the highest standards. And that has to be seen. China already has said they will provide the whole with that vaccine, and I think there must be a cooperative approach. This is such a big threat to all of

humanity that the best would be if the United States, the Europeans, Russians, Chinese, and others would all work together, because the more time is lost to find an adequate vaccine, the more people will die, and that should really be taken as a change a paradigm shift to cooperate.

It is obvious that President Trump is being put under enormous pressure, because he is up against the pandemic; there is an incredible economic consequences – the Federal Reserve just said that the collapse of the U.S. economy in the second quarter will be 30%; unemployment is going up; and obviously the fact that there were several people who tested positive and actually became sick with coronavirus in and around the White House, has created an atmosphere for President Trump where he is really put under enormous pressure. I think anybody who is interested in solving humanity's problems should make their voice heard, that this witch-hunt against Chinese, the McCarthyite style of arresting Chinese scientists, or even American scientists with Chinese backgrounds, that is really extremely dangerous and forebodes very bad! It has to be stopped and people should not fall for this propaganda, because it is completely unjustified.

SCHLANGER: It should be noted that this started before the coronavirus: You had people like Marco Rubio, Senator from Florida, whom Trump had called "little Marco," who's now taken over the Senate Intelligence Committee, he's directly collaborating with the Henry Jackson Society in the anti-China campaign. You've had a lot of this ongoing in the background. Where do you think U.S.-China relations will go, and what's the view in China?

ZEPP-LAROUCHE: That's probably the most important strategic question, because if the two largest economies, the previously strongest economy and the rising economy, which after all, has 1.4 billion people, if they work together, you can almost solve any problem of the entire world; if they clash, it could lead to the destruction of all of humanity. And in China,

people are extremely aware of what's going on, naturally. There are many articles warning of a new McCarthyism in the United States, and the so-called Two Sessions meeting, which is about to start in China [May 21 and 22], that's the legislative body, called the National People's Congress and the Chinese People's Political Consultative Conference; these two bodies have put the U.S.-China relationship on their agenda. And we have to see – maybe we'll get some clarity on what China is intending to do in response to this McCarthyism coming from the United States.

But people don't understand China. They have these absolute prejudices, but they don't make the effort to find out what makes this country tick, and I want to give you a little window, which gives you a good insight: And that is the fact that CGTN, which is the official Chinese TV network, have started a series called "Decoding the Future," which will start exactly on the occasion of these two sessions. And the first such broadcast is "The Power of Artificial Sun: Fusion" [<https://www.youtube.com/watch?v=3CKd4Syb0ak>]. They're discussing the EAST program; EAST stands for Experimental Advanced Superconducting Tokamak, and it is the fusion research center in Hefei, where they already succeeded about a year ago, to confine a plasma at a high temperature of over 100 million degrees Celsius; that is six times the heat which exists in the core of the Sun, and they were able to confine that plasma for more than 10 seconds, which represents a world record. So, China, in terms of fusion research is right now a world leader, and they're also participating in the ITER [International Thermonuclear Experimental Reactor] program in Cadarache, France, where 35 countries participate.

In any case, what they say is that fusion is revolutionary, for the very reason that once you can make a breakthrough and have commercial use of fusion power, it will provide energy security not only for 1.4 billion Chinese, but for the whole world for millennia to come. And that is why China right now

uniting the best minds of the world to get exactly such a crash program. They say that fusion is as important, and as great as man's landing on the Moon. People who know this program will recognize that is exactly what the fourth point of Lyndon LaRouche's Four Laws is all about, namely that we have to have international cooperation for a crash program for fusion power, that we need a new platform of the fusion economy, and that we need international cooperation space exploration. And that is the way to go!

I'm absolutely sure that the offers from China for all nations to cooperate in these programs are still on the table, and if we are avoiding a clash which could lead to World War III, it has to be the kind of visionary cooperation for these future decoding the secrets of the future of the universe and our human civilization, how we will get out of this terrible crisis. I think this is a very inspiring.

And people think this is a Communist China doing that – well, maybe, there is something to this approach which is right! People should not just say "Communist China..." If they're going to get a breakthrough in fusion and they put an absolute priority on that, maybe there is something in their policy which is right. I just want to put this out as a question mark.

SCHLANGER: And then you contrast that with the insanity of the Green financial bubble, which seems to be the approach that came out of this Merkel-Macron session to discuss the financial crisis in Europe. This is the BlackRock, the equity firm, the speculation firm, which was handed by the Federal Reserve the right to determine who gets the funds to engage in speculation, and they're behind the Green financial bubble. What happened with Macron and Merkel? And is Europe fully committed to this Green policy?

ZEPP-LAROUCHE: I think this Macron-Merkel – which is this deal whereby they want to buy EU500 billion worth of bonds; this is

supposed to be financed by taking this money from the financial markets. But then it's supposed to be paid back through the EU budget – so it's not really a grant, because if the EU budget is supposed to finance it after three years, it will be paid by the taxpayers. So the southern Europeans, who are all very happy, saying, “this is a grant” – it's not that. It's basically another effort to keep the banking system afloat.

It is opposed by Austria, Holland, Denmark, Sweden; also important layers within the CDU [the German Christian Democratic Union] are calling on all CDU Members of Parliament and the European Parliament to prevent it from happening... so I don't think it's necessarily agreed that it will go anywhere. But one should always keep in mind, this is happening in the context of the EU Commission having hired who? But BlackRock, the largest asset manager in the world, to write a new legislation to integrate the Green Deal with the general EU program. Now you can hire the Devil to do your job, because you have now the EU Commission being run by BlackRock and the Federal Reserve having hired BlackRock to manage their \$4 trillion program to keep the banking system afloat. So BlackRock is de facto running the financial policies of the United States and Europe. And it just happens to be that that is exactly what was discussed at the Jackson Hole meeting last August, the big meeting of bankers and central bank governors, which takes place every year in Jackson Hole, Wyoming. And that is where the central bankers, especially then Bank of England governor Mark Carney, and Michael Bloomberg, and BlackRock and others had put out this line that there needs to be a “regime change,” that practically the power has to go entirely to the central banks, and they have to run the international financial system.

So what you see here in action, is exactly that. And given the fact that Mark Carney and Bloomberg are identical with this Green Deal agenda, this is not foreboding good at all. So, if

they will impose the Green Deal ideas on top of the already extremely weakened economy as a result of the pandemic, you will have a collapse of Europe and the United States as industrial powers. You cannot do that.

I think you have contrast that with the opposite approach taken by China with the fusion crash program, and I think that we have to do everything to change that, and that is why the Schiller Institute and our associates in the United States are working on crash program for a completely different approach: Namely, to answer the pandemic and the problems which are now really jumping into the eyes of everybody, with the issue of a 1.5 billion new jobs program, a program to create 1.5 billion new, productive jobs, which will be announced shortly on our channels.

SCHLANGER: Let me just remind people who don't remember, that Carney and BlackRock worked out a compact among leading banks by which they said they will not make any credit available to any bank or any corporation which is still engaging in creating a (quote) "carbon-footprint" (unquote). In other words, they're forcing the credit to go into the Green financial bubble.

Now, Helga, this is in contrast, you talked about the program that we're about to put out, the 1.5 billion jobs, the emphasis on science and research and development investment – that's completely contrasted through the Hamiltonian credit system. And this, I think is what we have to emphasize, and our supporters have to take the LaRouche Four Laws and especially this idea of the Hamiltonian credit: that would be the complete opposite of this Green New Deal, and is the only way to get out of this crisis, isn't it?

ZEPP-LAROUCHE: Yes. People should just step back and look at the situation as it is now becoming obvious, as a result of this pandemic. You had the pandemic spreading, there was the lockdown of the economy, the lockdown already affected Europe,

some European countries more than others, but also the United States very severely, and it's ongoing. But much, much worse was the effect on the so-called developing countries, which unfortunately are not so developing at all, because it hit what is generally called, in a nefarious way, the "informal economy." But that is just a PR word for the fact that it's a shadow economy: It's people working from hand to mouth, who have no resources, who have no benefits, no social security, no health system, and when they are locked down, they are in danger of dying of starvation within days! And that is exactly the warning which was put out by the head of the World Food Program David Beasley, who said that the ongoing crisis of agriculture, the collapse of the farm sector in the United States and in Europe, these meat-packing plants, where people living and working in slave-labor conditions, immigrants became infected because the working conditions were so bad; these were shut down. Then the farmers had to "euthanize" – this is a terrible word to even use for animals – they had to kill tens of millions of hogs, chickens, bury them instead of processing them for food. This is leading to a collapse and interruption of the supply chain, while, at the same time as Beasley is warning, we are looking at famine of "biblical dimensions" where the danger is that up to 300,000 people per day could die in the short term of hunger!

Now, that is completely insane, and that in part is the result of the neo-liberal policies which denied development of the developing countries for the last 50 years at least; which is the result of an absolutely profit-oriented system of agriculture under the control of only five cartels – this is why these labor conditions are so absolutely horrendous. And that has to be changed: We need to go back to family farms. We have to have a parity price for agricultural goods, the farmers have to be able to live off their work. We have to double world production – this is a call I already made in 2008, that the 2.5-2.7 billion tons of food production has to be doubled! If you consider that the world population is

increasing and you already have almost a billion people – not food secure, now being threatened with starvation – 2 billion people not having clean water, you need to build up agriculture. If you look at the condition of the world, it is now the time to completely reverse that and really industrialize the developing sector. Now, for the United States, that means we will have to create 50 million productive jobs in the short term, but for the developing countries, we need more than a billion jobs, because you will have a lot of young people, who either will die, or try to migrate to the north, or, we will use this incredible crisis to really turn it around, and do what Franklin D. Roosevelt intended with the Bretton Woods system in the beginning – namely, that the development of Global South, or the developing countries, has to occur. Roosevelt, at the time of the preparation of the Bretton Woods system said, the increase of the living standard of the whole world population will be the basis for stability and peace in the world, and that is exactly the task we have in front of us, and that is the life work of Lyndon LaRouche, who after all, for 50 years worked on development programs for every single part of the world:

*He worked on an Africa development program, which we published in 1976 the first time;

*He worked on an “Oasis Plan,” for the development of the Middle East;

*He worked on a 50-year development program for the Pacific Basin;

*We worked with Indira Gandhi on a 40-year development program for India;

*We worked with José López Portillo on a Latin American-wide economic and infrastructure integration;

*Naturally a reindustrialization of the United States;

*And the Eurasian Land-Bridge, in response to the collapse of the Soviet Union.

So for the last 50 years, LaRouche, my late husband, and the LaRouche movement, we have worked on concrete development programs. We published that in an updated form in 2014 called the "New Silk Road Becomes the World Land-Bridge," and now is the time, under conditions of this crisis to upgrade this and create 1.5 billion new productive job, and really start a new chapter in the history of humanity. And that is what I'm calling on you to support and help us to put on the agenda instead of geopolitical confrontation.

SCHLANGER: And you can find the key to that on our website: Lyndon LaRouche's four economic laws [https://larouchepub.com/lar/2014/4124four_laws.html]. Helga, I don't have anything else to ask. Is there anything else you want to add?

ZEPP-LAROUCHE: We will put under this program the petition for a world health system, a link to the video about this world health system. [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/05/08/coronavirus-petition-for-global-health-infrastructure/>] And I would really ask you to help us to distribute this petition as widely as you can, all your social media, your email lists, your colleagues, your friends, and make it a snowballing demand, because we need a chorus of forces in the world to demand such a change in the strategic policies.

SCHLANGER: Helga, with that, thank you a lot, and I'll see you again next week.

ZEPP-LAROUCHE: Till next week.

Den britiske liberalismes forbrydelser og undergang og 'Det Nye Paradigme' for menneskehedens fremtid.

Helga Zepp-LaRouche hovedtale ved Schiller Instituttets internationale internetkonference den 25. april 2020.

Helga Zepp-LaRouche: Jeg hilser alle jer, der ser denne internetkonference fra hele verden, og jeg tror, at I alle er klar over, at menneskeslægten lige nu er konfronteret med en hidtil uset krise. Den truer ikke alene med at koste mange millioner menneskeliv på grund af sygdom og sult, med at feje mange af de institutioner, som folk har taget for givet indtil nu, af banen, og med at kaste store dele af verden ind i en ny mørk tidsalder, herunder kulturelt, men den kunne også føre til termonuklear krig, der potentielt ville udslette hele menneskeheden.

Denne krise er mere vidtgående end i det 14. århundrede, da den Sorte Pest udslettede en tredjedel af befolkningen fra Indien til Island. Det er mere alvorligt end Den store Depression i 1930'erne, fordi den potentielt kan ødelægge mere økonomisk substans. Og hvis der udbryder krig, vil det bestemt have værre følger end verdenskrigene i det 20. århundrede, fordi det sandsynligvis vil involvere brugen af termonukleare våben.

På grund af globaliseringen og internationaliseringen af mange systemer, herunder internettet, atomvåben, er vi alle i den samme båd. Og i modsætning til tidligere epoker, da en del af planeten blomstrede mens en anden kollapsede, vil der denne gang ikke være nogen delvise løsninger. Mere end nogensinde før i vores historie udfordres vi som samfund, som én menneskehed, til at nå til enighed om nye principper, der kan garantere menneskehedens langsigtede evne til at overleve. Det er pointen med denne konference: Hvordan kan vi identificere årsagerne til denne krise, eliminere dem og åbne et nyt kapitel i universalhistorien, der fører vores eksistens ud af geopolitisk konfrontation, ind på et niveau af fornuft, der sømmer sig for menneskehedens identitet som en kreativ art?

Nogle mennesker spekulerer på, hvorfor jeg midt i en pandemisk og finansiell krise også rejser spørgsmålet om faren for atomkrig? Fordi de skandaløse og ondsindede beskyldninger mod Kina fremsat af de britiske hemmelige tjenester MI6 og MI5 og deres propagandaapparat – Henry Jackson-Selskabet i London, Atlanterhavsrådet og forskellige "klyngeagenter" på begge sider af Atlanterhavet – beskylder Kina for COVID-19-pandemien, fordi man angiveligt enten forsinkede informationen om den, eller endog brugte biologisk krigsførelse mod Vesten. Dette drejer sig om opbygningen af et fjendebillede med henblik på krig. Den uforskammethed med hvilken Henry Jackson-Selskabet – den hårde kerne blandt de liberale neokonservative og den britiske krigsfaktion på begge sider af Atlanterhavet – kræver milliarder af dollars i erstatning, kan kun ses som en provokation, beregnet på at gøde jorden for et strategisk slutopgør.

Det er den hysteriske, men i sidste ende desperate reaktion fra et imperium, der er klar over, at det hele er ovre, og at verden aldrig mere vil vende tilbage til den allerede udrullede strategiske orientering for en unipolær verden, den såkaldte "Washington Consensus" og "regelbaserede orden", som man var i stand til at opretholde, i det mindste som en

facade, indtil udbruddet af COVID-19. Krigspartiets beregninger var forkerte; den erklærede forhastet "historiens afslutning" efter Sovjetunionens sammenbrud, hvilket også var knyttet til illusionen om, at Kina ville udvikle sig til et liberalt demokrati i britisk stil, hvis blot det fik medlemskab af WTO; og at alle andre lande også ville blive omdannet til vestlige demokratier via en politik for regimeskifte, enten gennem farverevolutioner eller interventionskrige.

Kinas enestående verdenshistoriske kulturelle bedrifter – ikke alene at løfte 850 millioner af sine egne mennesker ud af fattigdom, men også, med den Nye Silkevej, at give udviklingslande muligheden for første gang at overvinde såvel den kolonialistiske politik, der stadig i dag gennemføres af IMF, såvel som den deraf forårsagede fattigdom – blev mødt med vantro og rædsel af de forskellige talerør for det britiske imperium. Efter at de vestlige medier i omkring fire år havde ignoreret det største infrastrukturprogram i historien, blev angreb på såkaldte "autokratiske regimer", som Kina, Rusland og andre, pludselig optrappet af de samme medier, som siden 2015 har profileret sig i "Heksejagten" mod præsident Trump, i aftalt spil med kupforsøget fra de britiske hemmelige tjenester.

Men da først tallene for marts og april blev frigivet, der viste, at Kina ikke blot har været i stand til at knuse pandemien mere effektivt, men også at overvinde de økonomiske konsekvenser af krisen meget lettere end de vestlige lande, som på grund af privatisering af sundhedssektoren var helt uforberedt på pandemien, blev tonen imod Kina skingrende. De vestlige demokratiers "regelrette orden", den eneste "demokratiske legitimitet", har været på gyngende grund i lang tid, og truer nu med at kollapse, mens det hævdes, at Beijing forfølger en "strategi for ubegrænset krigsførelse". Kendsgerningen er, at det liberale system knyttet til det britiske imperium har slået fejl. Men det betyder ikke, at de

styrker der er allieret med imperiet ikke stadigvæk, i deres kvaler, kan påføre enorme skader, for eksempel ved at indlede en verdenskrig.

Det er på høje tid at rette på navnene, som Konfutse ville sige. Hvis ideen er at udarbejde en liste over skyldige parter og erstatningskrav på grund af den aktuelle krise, så må det være listen over virkningerne af den britiske liberalisme, hvis ledende skikkelse, Winston Churchill, bærer hovedansvaret for udeladelsen af det vigtigste aspekt i det Bretton Woods-system, som Franklin D. Roosevelt havde til hensigt for efterkrigstiden: nemlig en kreditmekanisme til at overvinde kolonialismen og industrialisere udviklingssektoren. På grund af denne mangel blev det britiske imperiums kontrol over den såkaldt Tredje Verden foreviget i efterkrigstiden. Denne situation blev derefter forværret, efter at præsident Nixon afsluttede Bretton Woods-systemet i august 1971, hvilket førte til en række af dereguleringer af de finansielle markeder, den berygtede 'outsourcing' til lande med billig arbejdskraft og IMF's betingelser ('conditionalities', *red.*). Det eneste formål med hele denne politik var at opretholde en kolonialistisk udplyndring og forhindre enhver seriøs udvikling i disse lande.

Hvordan kunne nogen i de såkaldt "avancerede lande" – og vi ser nu med coronavirus-pandemien, præcis hvor avancerede de er – antage i så meget som et minut, at den brutale fattigdom i Afrika, Latinamerika og nogle asiatiske lande er selvindlysende eller selvforskyldt? Hvis Vesten i de sidste 70 år havde gjort, hvad Kina har udrettet i Afrika siden 1960'erne, men især i de sidste 10 år nu, nemlig at bygge jernbaner, dæmninger, kraftværker og industriparken, ville hele Afrika nyde godt af et udviklingsniveau, som man ser i Sydkorea eller Singapore i dag – eller bedre! Afrika har som følge af denne politik stort set intet sundhedssystem, ingen infrastruktur; halvdelen af befolkningen har ikke adgang til rent vand, sanitet eller elektricitet, fordi det britiske

imperium bevidst undertrykte dem ved at arbejde gennem IMF og Verdensbanken... gennem Verdensnaturfonden, der i tvivlstilfælde betragter beskyttelsen af en insektart som vigtigere end millioner af menneskers liv! Hvis man tager højde for den samlede virkning af denne politik, vil der fremkomme et tal på millioner af mennesker, hvis liv er blevet forkortet af sult og ubehandlede sygdomme! I modsætning til myten om at det britiske imperium ophørte med at eksistere en gang for alle med koloniernes uafhængighed og overleveringsceremonien i Hongkong den 30. juni 1997, eksisterer det stadig i form af neoliberal monetaristisk kontrol over verdens finansielle system; en kontrol, der altid har været indbegrebet af imperialismen.

Et andet eksempel på ren propaganda fra imperiet er at sige, at lande i den Tredje Verden simpelthen ikke ønsker at udvikle sig. Virkeligheden er, at selv ideen om FN's udviklings-årtier de facto blev elimineret med afslutningen på Bretton Woods, og dets erstatning med ideen om befolkningsreduktion, Romklubbens grove ideer om de formodede grænser for vækst og John D. Rockefeller III's misantropiske forestillinger, som han præsenterede dem på FN's befolkningskonference i Bukarest i 1974, eller Henry Kissingers skandaløse NSSM 200 fra samme år; der blot var gammel skimmelsvamp fra påstandene af den onde pastor Malthus', det Britiske østindiske Selskabs bladsmører, som for sin del plagierede ideerne fra den venetianske "økonom" Giannaria Ortes.

Lyndon LaRouche reagerede på dette paradigmeskifte, da han i 1973 i forbindelse med en række undersøgelser om virkningerne af IMF-politikken, begyndte at advare om, at den voksende underernæring, svækkelse af immunsystemet, manglende hygiejne osv. ville føre til fremkomsten af globale pandemier. Efter tusindvis af taler og skrifter fra LaRouche, der har cirkuleret i de mellemliggende fem årtier over alle fem kontinenter, er der ingen der kan sige, at den aktuelle pandemi ikke var forudseelig! Især da LaRouches hele livsværk

var dediceret til, blandt andet, at udarbejde udviklingsprogrammer, der netop ville have forhindret det!

Den grundlæggende årsag til at det liberale paradigme og den nuværende underliggende, transatlantiske "regelrette orden" har fejlet, og hvorfor etablissementet har vist sig at være så fuldstændig ude af stand til at reflektere over årsagerne til denne fiasko, er knyttet til det aksiomatiske grundlag og generelt accepterede antagelser om dette paradigmes menneskesyn, såvel som dets begreb om stat og videnskab.

Efter den første opkomst, under den italienske renæssance, af ideer og former for en statsdannelse, der bevidst fremmer de kreative åndsevner hos en voksende andel af befolkningen, og rollen af videnskabelige fremskridt som kilde til social rigdom, lancerede det daværende feudale oligarki knyttet til det daværende førende imperium, Venedig, en bevidst modoffensiv, hvor Paolo Sarpi, som den førende tænker i det venetianske oligarki, fremførte sin lære, hvorfra Oplysningstiden og liberalisme i sidste ende udviklede sig. Ideen var at kontrollere den videnskabelige debat, men at fornægte evnen til at erkende og opdage reelle universelle principper, at undertrykke potentialet for 'Prometheus' (der ifølge sagnet gav mennesket ilden, *red.*) – om nødvendigt med magt – at reducere mennesker til niveauet for sansemæssig oplevelse, og dogmatisere det tilbagestående i "den menneskelig natur".

Fra denne tradition udsprang den mekanistiske videnskabelige tradition forbundet med Galilei Galileo og Isaac Newton, John von Neumanns og Norbert Wieneres spil- og informationsteori, og for nyligt de algoritmer, der ligger til grund for derivathandlen i dagens kasinoøkonomi. Det empiriske og materialistiske dogme og dekadente menneskebillede, der blev bragt til torvs af Thomas Hobbes, Thomas Malthus, Jeremy Bentham, John Locke og John Stuart Mill, er stadig den dag i dag grundlaget for den britiske liberalisme, og den virus, der mere end noget andet, har bidraget til den nuværende tilstand

i verden.

Det britiske imperiums oligarkiske tankegang, der benægter alle mennesker, men især alle farvede mennesker, den guddommelige gnist af kreativitet bliver udtrykt i fuld klarhed i adskillige skrifter og udsagn, hvis blot folk bryder sig om at se efter det, fra prins Phillips berygtede ønske om blive reinkarneret som et dødbringende virus for at hjælpe med at reducere overbefolkningen af den menneskelige race, til det foragtelige syn der blev udtrykt af Adam Smith i hans "Theory of the Moral Sentiment" fra 1759:

"Administrationen af universets store system... omsorgen for rationelle og fornuftige væseners universelle lykke er Guds – og ikke menneskets – afdeling. Mennesket er tildelt en langt mere ydmyg rolle, hvilken meget bedre svarer til svagheden af hans evner, og hans begrænsede forståelse; menneskets rolle vedrører hans egen lykke, og den af hans familie, hans venner, hans land ... Naturen leder os til størstedelen af dette med oprindelige og øjeblikkelige instinkter. Sult, tørst, den lidenskab der forener kønnene, kærligheden til glæde og frygt for smerte, får os til at opfylde disse mål for deres egen skyld og uden nogen overvejelser vedrørende deres tilbøjelighed til at gavne de større mål, som 'naturens store dirigent' havde til hensigt at opnå med dem."

Eftersom alle disse egenskaber gælder lige såvel for dyr, er det åbenlyst også i orden at 'udrense flokken' med jævne mellemrum, ligesom spartanerne dræbte heloterne, da de troede, de ville blive for mange. Dette misantropiske billede af mennesket forstærkes gennem ren racisme, som Bertrand Russell udtrykte det så skamløst i The Prospects of Industrial Civilization:

"Den hvide befolkning i verden vil snart ophøre med at vokse. De asiatiske racer vil blive flere, og negrene endnu flere, før deres fødselsrate falder tilstrækkeligt til at gøre deres antal stabilt uden hjælp af krig og pest... Indtil det sker, kan

fordelene, som socialismen sigter mod, kun delvist realiseres, og de mindre frugtbare racer bliver nødt til at forsvare sig mod de mere frodige ved metoder, der er modbydelige, omend de er nødvendige.”

Det er netop denne racistiske ideologi, der var retfærdiggørelsen af kolonialisme, slavehandelen, opiumskrigen, og for at være ærlig, er det i sidste ende også årsagen til den monumentale ligegyldighed, som store dele af befolkningen i Vesten viser, når de hører nyheden om græshoppesværme i Afrika og i nogle asiatiske lande, som kunne have været elimineret for to måneder siden til en omkostning af kun 75 millioner dollars.

Og intet har ændret sig i den grundlæggende støtte til eugenik (racehygiejne –red.) blandt repræsentanter for imperiet. Dette blev endnu en gang understreget af en skribent i Daily Telegraph, i en artikel af Jeremy Warner i begyndelsen af marts:

”Ikke for at gå i detaljer, men fra et ganske uengageret økonomisk perspektiv, kunne COVID-19 sågar vise sig at være en smule gavnlig i det længere løb, ved uforholdsmæssigt at rense ud blandt ældre pensionister).”

Det er disse barbariske præmisser for det liberale dogme, selv hvis det næppe er moderigtigt at indrømme deres eksistens i de såkaldte udviklede lande, som for mange år siden førte Lyndon LaRouche til at insistere på, at en kombination af de fire økonomisk og militært vigtigste lande i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – var nødvendig for at gennemføre den bydende nødvendige reorganisering af verdensordenen. Denne reorganisering må dog begynde med den utvetydige og bestemte afvisning af dette liberale dogmes menneskesyn samt dets politiske implikationer. Det britiske imperium i alle dets fremtoninger, men mest af alt dets kontrol over finanssystemet må tilendebringes.

Disse fire nationer – USA, Kina, Rusland og Indien – må øjeblikkeligt sammenkalde en hastekonference og indføre et nyt Bretton Woods-system, der realiserer Franklin Roosevelts fulde intention ved at skabe et kreditsystem, som garanterer, en gang for alle, industrialiseringen af udviklingssektoren. Det må begynde med virkeliggørelsen af et verdenssundhedssystem, der opbygger et sundhedsvæsen i hvert eneste land på denne klode. Først og fremmest med et lynprogram for at bekæmpe coronaviruset, men derefter at opnå den samme standard, som fandtes under Hill-Burton-loven i USA, eller som den var i Tyskland og Frankrig, før privatiseringen i 1970'erne. Som Roosevelt formulerede det i sin Tale til Nationen i 1941, i sin berømte erklæring om de "Fire Friheder", hvor han sagde: "Den tredje [frihed] er friheden for mangel – hvilket oversat i globale vendinger betyder en økonomisk forståelse, der garanterer enhver nations indbyggere et sundt og fredeligt liv – over alt i verden". Førstedamen, Eleanor Roosevelt, gjorde det til sin personlige mission at sikre, at disse Fire Friheder blev indlemmet i FN's Verdenserklæring om Menneskerettighederne.

I Lyndon LaRouches "Udkast til Samarbejdsaftale mellem USA og Sovjetunionen" fra 1984, der definerede principperne og grundlaget for det Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han foreslog, og som blev erklæret for USA's officielle politik af Præsident Reagan d. 23. marts, 1983, og som gentagne gange blev tilbudt Sovjetunionen for at samarbejde om et omfattende nedrustningsprogram, definerede LaRouche den overbevisning, der repræsenterede et absolut afgørende aspekt af hans livs arbejde og denne organisations mission. Den første del af dette skrift, hvis principper også gælder for samarbejdet mellem de fire nationer og alle andre, som beslutter sig for at deltage i dette nye partnerskab, lyder:

"Det politiske grundlag for varig fred må være: a) den uforbeholdne suverænitet for hver eneste og alle nationalstater, og b) samarbejde blandt suveræne

nationalstater for at fremme ubegrænsede muligheder for at deltage i fordelene af teknologisk fremskridt, til fælles gavn for alle og enhver. Den mest afgørende del af en sådan permanent fredspolitik gennemførelse nu, er en dybtgående forandring i de monetære, økonomiske og politiske relationer mellem de dominerende nationer, og de relativt underordnede nationer, ofte klassificeret som 'udviklingslande.' Medmindre de vedblivende uligheder i kølvandet på den moderne kolonialisme i stigende grad løses, vil ingen vedvarende fred på denne planet være mulig. Såfremt USA og Sovjetunionen anerkender, at fremskridt for de produktive arbejds kræfter på hele planeten er i hver og begge parter vitale interesse, er de to stormagter forbundet i denne grad og på denne måde af en fælles interesse. Dette er kernen af den praktiserede politiske og økonomiske politik, uundværlig for at fostre en vedvarende fred mellem disse to stormagter."

I betragtning af den eskalerende anti-Kina-kampagne, igangsat af britisk efterretningsvæsen, som har folk i Præsident Trumps følge, der forsøger at overgå hinanden, nærmest time efter time, i deres anklager mod Kina, inklusive udenrigsminister Pompeo, [direktør for Handels- og Industripolitik] Peter Navarro, [senator] Lindsey Graham, og [FoxTV-værten] Tucker Carlson, mens diverse magtdemonstrationer af USA og NATO blot synes at være begrænsede af antallet af COVID-19-smittede blandt nogle af deres mandskaber, er det eksistentielle spørgsmål, hvordan verden kan komme fri af denne farlige optrapning. Er vi dømt til at genopleve hvordan den næststærkestes magtovertagelse af herredømmet fører til krig, som allerede er hændt tolv gange i historien?

Kombinationen af corona-pandemien, verdens hungersnødskrise, den kommende finansielle, hyperinflationære eksplosion og depressionen af den globale, reelle økonomi er så overvældende, at det burde være klart for ethvert tænkende menneske, at menneskeheden kun kan overvinde denne krise, hvis USA's og Kinas økonomiske potentiale – understøttet af andre

industrielle lande – forenes i fælles indsats og forøges, således at de fornødne kapaciteter kan skabes for at sikre sundhedspleje, infrastruktur og industri- og fødevareproduktion. Det er den eksistentielle interesse af hvert individ og af hver nation på denne planet at arbejde hen imod dette mål. Vi bliver nødt til at skabe et globalt kor blandt alle andre nationer og mange millioner af mennesker for at kræve præcist dette!

Konflikten mellem USA og Kina eksisterer kun, hvis de kræfter i begge partier i USA sejrer, som er i traditionen fra H.G. Wells' "Åbne Konspiration", med den idé at USA accepterer det britiske imperiums model som grundlag for en anglo-amerikansk kontrolleret unipolær orden til at kontrollere verden. Denne vision af H.G. Wells blev videreført af William Yandell Elliot, mentor til Kissinger, Brzezinski, Samuel Huntington, og til og med de neokonservative fra Projektet for et Nyt Amerikansk Århundrede (PNAC). Hvis, på den anden side, USA vender tilbage til sin sande tradition fra Uafhængighedserklæringen imod det Britiske Imperium, og Alexander Hamiltons Amerikanske økonomiske System, da vil der være et stort åndsslægtskab med Kinas økonomiske model, som indeholder mange af Alexander Hamiltons, Friedrich Lists og Henry C. Careys principper. På samme måde var Sun Yat-sen, grundlæggeren af det moderne Kina, præget meget af det Amerikanske System.

På det presserende hastetopmøde med USA, Kina, Rusland og Indien, og på den dernæst umiddelbart nødvendige stiftende konference af et Nyt Bretton Woods-system, kan statslederne genoplive ånden fra den oprindelige Bretton Woods-konference, hvor lederen af den kinesiske delegation, H.H. Kung, indsendte Sun Yat-sens forslag for en "International Udviklingsorganisation." Kung, en af Sun Yat-sens svogre, sagde i sin tale i Bretton Woods:

"Kina ser frem til en periode med stor økonomisk udvikling og

ekspansion efter krigen. Dette inkluderer et program for omfattende industrialisering, udover udviklingen og moderniseringen af landbruget. Det er min faste overbevisning, at et økonomisk stærkt Kina er en uundværlig betingelse for fredens bevarelse og en forbedring af verdens trivsel. Efter den 1. Verdenskrig foreslog Dr. Sun Yat-sen en plan for det han kaldte 'den internationale udvikling af Kina.' Han understregede princippet for samarbejde med venligsindede nationer og brugen af udenlandsk kapital til udviklingen af Kinas ressourcer. Dr. Suns lære udgjorde grundlaget for Kinas nationale politik. Amerika og andre i de Forenede Nationer, håber jeg, vil tage aktiv del i at medvirke til udviklingen af Kina i efterkrigstiden."

Som sagt støttede Roosevelt internationaliseringen af denne udviklingspolitik under forhandlingerne, og han betragtede forhøjelsen af levestandarden over hele verden som nøglen til global stabilitet. Og han så internationaliseringen af New Deal-politikken som vejen til at gøre det.

De fire vigtigste nationer i verden – USA, Kina, Rusland og Indien – må nu etablere et nyt Bretton Woods-system, og sammen med alle nationer, der ønsker at tilslutte sig, et nyt paradigme for internationalt samarbejde mellem nationer, der styres af menneskehedens fælles mål. Den fjerde af Lyndon LaRouches fire love definerer den kvalitativt højere økonomiske platform, det højere niveau af fornuft, af 'Coincidentia Oppositorum' (modsætningernes sammenfald) som udviklet af Nicholas Cusanus (1401–1464, tysk filosof, teolog, jurist og astronom; nøglefigur i den europæiske renæssance –red.), hvorpå modsætningerne forbundet med geopolitisk konfrontation kan overvindes.

Internationalt samarbejde mellem videnskabsfolk, der udelukkende baserer sig på verificerbare universelle fysiske principper, må erstatte forrang for politik baseret på ideologi og interesser. Forskning i "livsvidenskaber", en bedre forståelse af hvad der forårsager livets egenskaber og

dets oprindelse i universet, er forudsætningen for at bekæmpe coronavirus og alle andre potentielle virologiske, bakterielle og andre sygdomsprocesser. Som en del af verdenssundhedssystemet er vi nødt til at opbygge samarbejdende medicinske forskningscentre internationalt, hvor også unge forskere fra alle udviklingslande kan blive uddannet. Den dybtgående lære af coronavirus-pandemien er, at levering af sundhedspleje skal være et fælles gode og ikke tjene til at maksimere overskuddet for private interesser. Resultaterne af denne forskning skal derfor straks leveres til alle universiteter, hospitaler og medicinsk personale i alle nationer.

Et andet område, hvor internationalt samarbejde i retning af de fælles mål for menneskeheden er uundværlig, er opnåelsen af energi- og råmaterialesikkerhed, hvilket vil være muligt med beherskelsen af termonuklear fusion og den tilhørende udvindingsproces for grundstoffer ('fusion torch'). Det internationale ITER-projekt på Cadarache-anlægget i det sydlige Frankrig, en tokamak-kernefusionsreaktor og internationalt forskningsprojekt, der allerede involverer samarbejde fra 34 lande, er en god start, men finansieringen af ITER og andre modeller for nuklear fusion må forøges massivt. En af LaRouches centrale opdagelser er sammenhængen mellem energi-gennemstrømningstætheden, som anvendt i produktionsprocessen, og den relative potentielle befolkningstæthed. Beherskelse af nuklear fusion er bydende nødvendigt, ikke kun for den levende befolkning, men især for bemanded rumfart.

Rumforskning i sig selv er et område, der er utænkeligt uden internationalt samarbejde, og som mere end nogen anden videnskabsgren på en positiv måde påviser, hvad pandemien demonstrerer negativt: At vi faktisk er den ene art, der er bestemt af dens fremtid, og hvis langsigtede overlevelsessevne afhænger af vores evne til at lære at forstå og beherske universets love – inklusive de mindst 2 billioner galakser,

som Hubble-teleskopet har været i stand til at verificere. Forsvar mod asteroider, meteorer og kometer er kun et blandt mange vigtige elementer i dette. For udviklingslandene er ubegrænset deltagelse i forskningsprojekter den bedste måde – gennem videnskabelig og teknologisk ‘kvantespring’ – at skabe forudsætningerne for økonomier, der er i stand til at give alle borgere et godt og sikkert liv.

Nicholas fra Cusa skrev allerede tilbage i det 15. århundrede, at alle opdagelser inden for videnskab straks skulle stilles til rådighed for repræsentanter for alle lande, for ikke unødvendigt at holde udviklingen af nogen af dem tilbage. Han fandt også, at konkordans, harmoni, i makrokosmos kun er mulig, når alle mikrokosmos udvikler sig bedst muligt. Det nye paradigme, som vi er nødt til at forme for samarbejdet mellem nationer, må tage udgangspunkt i hele menneskehedens fælles interesse, således at alle nationer og kulturer – som i kontrapunkt, som i en fuga – er sammenflettet og stiger dynamisk til højere stadier af anti-entropisk udvikling.

Er vi, som menneskelig civilisation, på dette sene stadium af begivenhederne i stand til at afværge tsunamien af pandemier, hungersnød, finanskriser, depression og faren for en ny verdenskrig? I så fald har verden brug for dette topmøde mellem de fire nationer nu! Hvis et sådant topmøde ville bekendtgøre alle disse ændringer – et nyt Bretton Woods-system, at de fire stormagter står skulder ved skulder i opbygningen af et globalt udviklingsprogram i form af en "Ny Silkevej bliver til Verdenslandbroen", et verdenssundhedssystem, et internationalt lynprogram for fusion og beslægtet forskning, en massiv opgradering af internationalt rumforskningssamarbejde, og sidst men ikke mindst, en dialog mellem alle nationers klassiske traditioner, med det formål at udløse en ny renæssance af klassiske kulturer på lignende, men endnu smukkere, vis, som den store italienske renæssance overvandt rædslerne fra den mørke tidsalder i det 14. århundrede – så kan en ny æra af

menneskeheden fødes!

Er der et rimeligt håb om, at vi kan overvinde menneskehedens nuværende dybe krise? Absolut! vil jeg sige. Vi er den hidtil eneste kendte kreative art i universet, som har evnen til at opdage nye principper for vores univers igen og igen; hvilket indebærer, at der er et åndsslægtskab mellem vores kreative mentale processer og disse fysiske love.

En tanke, der belyser dette optimistiske perspektiv, vedrører et aspekt af rumforskningen; nemlig den tilsyneladende accelererede aldringsproces under betingelse af vægtløshed og ændringen af denne proces i hyper-tyngdekraft. En bedre forståelse af denne "rum-gerontologi" (alderdomsforskning –red.) er åbenlyst afgørende for fremtidig bemannet rumfart til Mars og i interstellart rum, og det forventes, at det væsentligt vil øge menneskets evne til at have et længere, sundt liv.

Hvis man tager i betragtning, at Schubert kun blev 31 år gammel, Mozart 35, Dante 36, Schiller 45, Shakespeare 52 og Beethoven bare 56, har man en idé om, hvor meget fremtidens genier med en forventet levealder på 120 eller 150 år vil være i stand til at bidrage til menneskehedens udvikling!

Derfor, slut jer til os for at bringe det britiske imperium til ophør! Og lad os skabe en ægte menneskelig fremtid for hele menneskeheden! Tak.

Trumps 'Tale om Nationens Tilstand' og Senatets frikendelse skaber et optimistisk øjeblik, en åbning for LaRouches politik.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 5. februar 2020

Den 5. februar (EIRNS) – Den “overvældende optimisme” i præsident Donald Trumps ‘Tale om Nationens Tilstand’ tirsdag aften, kombineret med hans frikendelse i Senatet ved en afstemning onsdag skaber et øjeblikks optimisme, hvor der er mulighed for at strategiske og økonomiske kriser, der truer menneskeheden, nu kan løses, sagde Helga Zepp-LaRouche i sit ugentlige internationale webcast. Med Trump frigjort fra den seneste trussel om at blive fjernet fra embedet, opfordrede Helga Zepp-LaRouche seerne af hendes ugentlige webcast til at støtte ham i et fuldstændigt brud med de britiske økonomiske og geopolitiske doktriner, der har skabt kriserne. Hun understregede, at tiden nu er inde til at “folk virkelig burde gå videre med LaRouches Fire-punkts program, herunder Glass-Steagall, en nationalbank, et hasteprogram for fusion og internationalt rumsamarbejde, herunder mobilisering for at få fuld finansiering af Artemis (NASA’s måneprogram, *red.*) presset igennem i Kongressen.” Zepp-LaRouche understregede

også behovet for et hastetopmøde mellem Trump, Putin, Xi og Modi, og en rensning af hendes mands navn, Lyndon LaRouche, der døde for næsten et år siden.

Frifindelsen af LaRouche, sagde hun, vil gøre det muligt for folk at studere hans ideer inden for økonomi, historie og videnskab, at hæve sig op til det niveau af strategisk tænkning, der er nødvendigt for at drage fordel af dette øjeblik. Et af de virkelige problemer vi står over for, som kan overvindes ved at være bekendt med LaRouches metode, er, at forbindelsen mellem 'energi-gennemstrømningstæthed' og 'potentiel relativ befolkningstæthed', et af nøglebegreberne for succes i den fysiske økonomi, ikke forstås. I stedet tages væksten i aktiemarkedet og andre finansielle aktiver, både internationalt og i USA, med urette til indtægt for at repræsentere reel økonomisk værdi.

Virkeligheden er, at vi står over for en nedsmeltning af det britisk styrede transatlantiske finanssystem, kombineret med et fysisk økonomisk sammenbrud, hvilket gør det næsten umuligt for det meste af verden at håndtere kriser som f.eks. græshoppesværmene, der nu hærger i Afrika og store dele af Sydvestasien samt spredningen af den nye coronavirus (2019-nCoV). Sådanne kriser, såsom den fortsatte fare for regional og endda termonuklear krig, kræver presserende et topmøde mellem statsoverhovederne for USA, Kina, Rusland og Indien, sådan som både Helga og Lyndon LaRouche gentagne gange har opfordret til.

Optimismen, der fejer hen over USA, og præsident Trumps demonstrerede vilje til at kæmpe, har gjort sådanne politiske valg til en meget reel mulighed.

I modsætning til denne optimisme talte Zepp-LaRouche om Nancy Pelosi "Rumleskaft-øjeblik" (tysk eventyr af brdr. Grimm, 1812, *red.*) under præsidentens tale om nationens tilstand, hvor hun på teatralisk vis rev sin skriftlige kopi af præsident Trumps tale i stykker; fiaskoen ved Demokraternes primærvalg i

Iowa; “spærreilden af racisme” imod Kina i forbindelse med den nye coronavirus, samt Bloomberg-kampagnens ‘grønne fascisme’, som eksempler på trusler der må overvindes.

Året 2020 er året, hvor det gamle system sandsynligvis vil kollapse – lad os sørge for at det bliver erstattet af et nyt paradigme, der handler i interesse for menneskehedens fælles mål, afsluttede Zepp-LaRouche.

At indgyde optimisme – gør LaRouches program til ’almen viden’

Uddrag fra leder i EIRNS d. 2. og 3. februar, 2020:

Gennem mange år har den afdøde økonom Lyndon LaRouche præcist forudsagt sammenbruddet i USA’s økonomi (såvel som dem i Vesteuropa), i deres trinvis nedgang efter 1945, efter 1971, 1989, 1998, 2008 og for nyligt. Hver gang han lavede sådanne forudsigelser, fremlagde han også detaljerne for hvordan økonomien kunne blive genopbygget og omorganiseret for en klar opadgående kurs. Han forlangte genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-beskyttelse ved at udskille spekulative pyramidespil fra den sunde, nødvendige del af banksystemet. Ligesom med Alexander Hamiltons design af Det amerikanske System ved dets grundlæggelse, ville den nationale regering igen blive den vigtigste udsteder af lavt forrentede

kreditter, og sørge for vejledende planlægning af en stor del af private kreditter gennem deltagende lån. Nationale kreditter med lav rente ville begrænse sig til produktive anvendelser og nødvendig service, såsom egentlig sundhedspleje, ikke hældt ud til kapitalfondes spekulation, som USA's centralbank (Federal Reserve) gør dette hver dag. Investeringer ville blive øremærket til at løfte det videnskabelige og teknologiske niveau for produktion. Alt dette vil være kombineret med nationale hasteprogrammer for videnskabeligt og teknologisk fremskridt, såsom bestræbelser hen imod koloniseringen af Mars og udnyttelsen af kontrolleret fusionskraft, som en ubegrænset og nærmest gratis energikilde for menneskeheden.

Der er meget mere at lære, men dette burde give en delvis introduktion til LaRouches plan.

LaRouches plan vil gøre det muligt at bygge alle former for moderne infrastruktur, revolutionere vores industrier, genopbygge vores byer, og skubbe grænserne for menneskehedens magt hinsides Jordens omløbsbane, og dernæst hinsides solsystemet.

LaRouche demonstrerede hvordan USA, Rusland, Kina og Indien kunne igangsætte et nyt internationalt kreditsystem efter disse principper, for at erstatte Den internationale Valutafonds bankerotte system, der er baseret på City of Londons og Wall Streets fallerede markeder. Tidligt i januar måned opfordrede Lyndon LaRouches enke, Helga Zepp-LaRouche, til et hastetopmøde mellem USA, Rusland og Kina for at tage sig af truslen mod fred, efter at USA dræbte Irans general Soleimani. Hun gjorde det til en betingelse, at dette topmøde også må arrangere indledende diskussioner for et sådant, nyt vækstorienteret internationalt kreditsystem.

Det er klart at LaRouches idéer, blot et år efter hans død, er tættere på at blive realiseret end på næsten noget tidligere tidspunkt.

Nyt internationalt kreditsystem eller kaos: Trump bør tage initiativet til det.

Den 3. februar (EIRNS) – Indvirkningerne på handel og produktion af den nye coronavirus-epidemi i Kina rammer en global økonomi, der allerede er i recession hvad produktion, industri og handel angår, og som hvert øjeblik er truet med sammenbrud fra ubetalt selskabsgæld og derivatkontrakter, som kan bringe banksystemerne ned. I løbet af fjerde kvartal sænkede 40 centralbanker renten 71 gange og forøgede deres opkøbsprogrammer af obligationer i en desperat kampagne for at støtte aktie- og obligationsmarkeder. Federal Reserve, den amerikanske centralbank, kan ikke undslippe de “kvantitative lempelser” og daglige enorme injektioner af likviditet på interbank-udlånsmarkederne. I morges måtte Kinas centralbank gøre det samme, i størrelsesordenen 170 milliarder \$. Ethvert alvorligt chok vil nu meget hurtigt kunne bringe hele det finansielle system ned.

I dag er det kun lederne af enkelte stormagter, der [stadig] tror fast på et udgangspunkt i reel, fysisk økonomisk vækst – videnskabeligt og teknologisk fremskridt og deraf følgende forøget menneskelig produktivitet. Lederne for USA, Rusland, Kina og Indien demonstrerer dette ved at afvise alle malthusianske “nye grønne aftaler” (“New Green Deal”) ved aggressivt at forfølge rumforskning, fremskridt inden for

kernekraft i og med den russiske præsident Vladimir Putins opfordring til et internationalt hasteprogram for gennembrud i fusionskraft.

Disse fire må handle hurtigt; Præsident Donald Trump bør indkalde dem til et topmøde for at iværksætte et nyt kredit- og pengesystem, og gøre det hurtigst muligt.

Kinas nødvendige (minimum) to-ugers nedlukning af forretninger og arbejde i 24 provinser kunne sammenlignes med en "strejke", der lukker ned for 70-80 % af dets økonomi i to uger eller længere. Det er et chok. Det betyder, at alle fire af disse førende magter nu står over for faldende produktion og beskæftigelse i fremstillingssektoren. Dette omfatter i særdeleshed Indien; den amerikanske fremgang i produktionssektoren stoppede i midten af 2019. Disse lande har også alvorlige bobler af selskabsgæld; kun Kinas banker er delvist beskyttet af en Glass/Steagall-bankadskillelse.

Det alvorlige problem med coronavirus-epidemien sætter fokus på den absolutte nødvendighed af at få afsluttet det internationale valutasystems 45-årige imperium med "flydende valutakurser", finansspekulation og nedskæringer rettet mod industrier og husholdninger. Dette system blev skabt af finanskredsene i City of London, da dets banker i 1971-73 lykkedes med at likvidere Franklin Roosevelts pro-industrielle og progressive Bretton Woods-system. Nu barsler det med "New Green Deals", og Davos-milliardærer og de britiske royale planlægger direkte nedlæggninger af hele industrier og landbrugssektorer, hvilket truer med affolkning forårsaget af sygdom og underernæring.

I lyset af nødvendigheden af et firemagts-topmøde for at vende denne krise, mest hensigtsmæssigt på initiativ af USA, er det interessant, at RAND Corporation i en kommentar den 30. januar til en undersøgelse foretaget af RAND Europe i august 2018 kundgjorde en holdningsændring til Kinas Bælte- og Vejinitiativ (BVI) med store projekter inden for jernbane-,

havne- og energinfrastruktur i hele Eurasien. Idet han noterede sig, at udviklingslandene har behov for titusinder af milliarder af dollars i nye infrastrukturinvesteringer, sagde Hui Lu, der også stod i spidsen for undersøgelsen i 2018: "Den foreslåede investering i BVI øger ikke kun handlen i BVI-regionen, men også i områder uden for initiativet, såsom EU. Samlet set stiger de samlede handelsmængder med 329 mia. \$ for BVI-regionen og 133 mia. \$ for EU. En forbedring af infrastrukturen i regionen ser ud til at præsentere et win-win-scenarie med henblik på indvirkningen på handel mellem mange lande.

"Kinas egentlige bevæggrunde for BVI kan stadig være uklare, men Vesten kunne også overveje initiativets potentiale for at levere vedvarende økonomiske, sociale og miljømæssige fordele for alle, og finde måder at støtte infrastrukturforbedringer i de involverede lande." (Se "Økonomisk gevinst er mulig for alle involverede, hvis infrastruktur forbedres i lande, der er omfattet af Kinas BVI", af Hui Lu, en kommentar i RAND-bloggen.)

Dette var formålet med FDR's (Franklin D. Roosevelts, *red.*) originale ide om Bretton Woods-systemet. Måden at realisere det nu begynder med et hastemøde med statsoverhoveder for at afværge et nyt økonomisk sammenbrud, værre end i 2008, ved at skabe et 'nyt Bretton Woods'.

Samarbejde for fred mellem

USA-Rusland-Kina-Indien foreslået af Schiller Instituttet i Danmark på regeringens rumkonference

København, den 26. januar – den 22. januar afholdt det danske Uddannelses- og Forskningsministerium den anden årlige rumkonference med omkring 300 deltagere i Eigtveds Pakhus ved Udenrigsministeriet. Den specielle gæstetaler var Danmarks eneste astronaut, Andreas Mogensen, der fløj på en mission til ISS i 2015. Den første del af konferencen handlede om partnerskaber i adskillige emner mellem universiteter, offentlige institutioner og private virksomheder. Under præsentationen om forskningspartnerskab i rummet, sagde taler Thomas E. Andersen, at rumforskning var vigtig for verdensfreden og påpegede, at Andreas Mogensen rejste til ISS ombord på et russisk rumfartøj.

I spørgetiden understregede en medarbejder fra Executive Intelligence Review og Schiller Instituttet, at hvad Andersen sagde om betydningen af rumforskning for freden, var meget sandt – at samarbejde mellem de fire førende rumnationer, U.S.A., Rusland, Kina og Indien, er afgørende for verdensfreden, hvad enten det er i Mellemøsten eller andre steder. Hun fremviste og læste op af teksten på en af valgplakaterne fra de uafhængige kandidater fra Schiller Instituttets Venner under det sidste valg:

“Helium-3 fra Månen til ubegrænset fusionsenergi på Jorden: Samarbejde, ikke krig, mellem U.S.A., Rusland og Kina”, og spurgte om de i deres partnerskab havde drøftet udvinding af helium-3 fra Månen. Andersen svarede, at det havde de ikke, men at han vidste, at ressourceudvikling var et vigtigt emne i Luxembourg og kunne inkluderes i det danske partnerskab, hvis

der var interesse for det.

Desværre handlede den anden del af konferencen om, hvordan rummet kan hjælpe med den grønne omstilling. Astronauten Andreas Mogensen henviste kun til den grønne dagsorden et par gange, men primært gav en præsentation om Det Europæiske Rumagenturs (ESA's) programmer.

Talerne af forskningsministeren og en repræsentant fra FN's Kontor for Anliggender i det ydre Rum (UNOOSA) var ren hjernevask fra den grønne dagsorden.

EIR's og Schiller Instituttets medarbejder talte kort med astronauten og skabte mange kontakter, inklusive flere der var imod den grønne dagsorden.

APEC og COP25 er aflyst – det gamle paradigme er brudt sammen, og vi må bygge det nye

Den 30 oktober (EIRNS) – Enhver der stadig måtte have den misforståelse, at verden på en eller anden måde “klar sig”, uden behovet for at skulle påtage sig noget personligt ansvar for handling, må vågne op og se på verden som den er i dag, “fra oven”, som man siger.

I dag kollapsede nationen Chile og “Chile-modellen” i bund og grund, som City of London og Wall Street elskede. Præsident Sebastián Piñera, med millioner af mennesker på gaden der kræver en afslutning på den økonomiske model, som blev indført

for 45 år siden af det fascistiske Pinochet-diktatur og hans kontrollører af "Chicago Boys", bekendtgjorde her til morgen, at topmødet i den Økonomiske Samarbejdsorganisation for Asien og Stillehavsområdet (APEC) mellem statsoverhovederne fra 21 lande fra Stillehavsområdet, planlagt til den 16.-17. november i Santiago, er blevet aflyst.

Derudover er også FN's klimakonference, COP25, den centrale institution i den økofascistiske bevægelse for at afvikle industriel udvikling og reducere verdens befolkning, der er planlagt den 2.-13. december i Santiago, også blevet aflyst. Ikke alene er stakkels Greta Thunberg og topperne i Extinction Rebellion fortvivlede, men Bank of Englands bankdirektør, Mark Carney, der står i spidsen for det folkemorderiske grønne finansinitiativ, river sig selv i håret.

Denne masseopstand mod den ondskabsfulde nedskæringspolitik i Chile er ikke en isoleret begivenhed. Faktisk oplever alle dele af verden en eller flere sådanne omvæltninger, hvoraf mange er ganske voldelige.

Hariri-regeringen i Libanon trak sig tirsdag den 29. oktober, da befolkningen kræver en afslutning på den sekteriske opdeling af nationen, der er udartet i massekorruption og økonomisk forfald. Iraks regering bryder sammen, da store dele af befolkningen har haft begrænset adgang til elektricitet og endog vand, siden ødelæggelsen af dens land for to årtier siden af George Bush og Tony Blair. Argentina har nedstemt IMF's marionetregering under Mauricio Macri, med de sejrriige tilhængere af den nye regering, der vifter med chilenske flag i solidaritet. Overalt i Europa kollapser de gamle etablerede partier, der har regeret siden Anden Verdenskrig, uden lederskab i sigte til at vende den økonomiske nedgang.

Måske tror du, at du er sikret, fordi du har en god pension? Disse pensioner er investeret i spekulative papirer, som er ved at forsvinde. Den amerikanske centralbank, der har trykt penge med en hastighed, der ikke er set siden sammenbruddet i 2008, forsøger krampagtigt at holde »bankerne, der er for

store til at gå ned«, oven vande i et par uger eller måneder mere, med en tilførsel på over 100 milliarder dollars dagligt, og tallet er stigende. Men den finansielle boble, der nu er på 1,5 milliarder dollars, en halv gang større end i 2008, kan ikke "reddes" denne gang. Ti år med nulrente og "kvantitative lempelser" (QE) for billioner af dollars har kun gjort realøkonomiens bankerot langt værre.

Og alligevel er løsningen på dette problem tættere på at blive gennemført end på noget andet tidspunkt i nyere tid. Lyndon LaRouche advarede for 50 år siden om præcis disse katastrofer, såfremt hans kloge ord blev ignoreret: Stop finanssystemets omdannelse til et globalt kasino for spekulativt affald; gendan det hamiltoniske "Amerikanske System" med statslig kredit til realøkonomien; samarbejd internationalt for at nå ud til Månen, Mars og videre; og iværksæt et lynprogram for at gøre fusionsenergi tilgængeligt for hele menneskeheden.

En ønskedrøm? Langt fra. Med Donald Trump har vi for første gang siden Jack Kennedy en præsident, der tror på videnskabeligt fremskridt; som atter har forpligtet nationen til et Måne-Mars-program; der afviser den falske britiske myte om "overbefolkning", som styrer den grønne dagsorden; der er modstander af, at vores børn bliver overmedicineret; og som insisterer på, at Amerika skal være venner med Rusland, Kina og alle nationer, der tror på fremskridt for deres folk.

Derfor er der en hektisk indsats for at starte en rigsretssag mod præsidenten, binde hans hænder, blokere hans bestræbelser på at afslutte krigene for regimeskifte og opbygge venlige forbindelser med andre suveræne stater. Det vigtigste er, at disse oligarker er bange for, at når den økonomiske boble brister, vil han ikke følge diktaterne fra Wall Street og City of London, men vil følge LaRouches politik, hans "Fire Love", der sætter det økonomiske imperium centreret i London under konkursbehandling, snarere end at redde det. De er bange for, at han ikke kun vil genoprette forbindelserne med Rusland og Kina, men også tilslutte sig dem i det største foretagende

nogensinde, Den nye Silkevejs omdannelse af de tidligere koloniserede nationer til moderne industristater, der bekæmper fattigdom, som det er lykkedes for Kina, den største nation på Jorden.

Vær opmærksom på de forstandige ord fra Lyndon og Helga LaRouche. Nu er tiden inde.

I en dyb krise er et nyt paradigme netop så tæt på

Den 21. oktober (EIRNS) – Den aktuelle globale krise er mere end faren, slemt nok i sig selv, for at “regimeskifte-krige” spreder sig til verdenskrig; den rækker udover krigspartiets forsøg på at fjerne USA’s præsident Donald Trump, fordi han ønsker fred og strategisk samarbejde især med Rusland – i særdeleshed i Mellemøsten.

Dette spørgsmål er bestemt afgørende. Vi ønsker alle instinktivt en harmonisk verden, hvor nationer søger fred og gensidig forbedring, i det mindste for at løse den vigtigste krise som denne. Og når vi ser krigspartier, der er blevet grebet af britiske geopolitiske tvangstanker om at gå i krig – eller ungdommen der er opvokset med voldelige kampe og anarkistiske opgør som “sjov og spil” – er det et smertefuldt billede af den menneskelige art.

Men vi ønsker meget mere: At hæve levestandarden for nationerne op over fattigdom og til videnskabeligt fremgang, og hæve de unges produktive evner til at overgå deres forældres og bedsteforældres begrænsninger.

Under denne krise ligger der under alle omstændigheder en finansiell og økonomisk krise. Den har spredt sig fra ti års pengetrykning og massiv spekulation, der producerer ufattelige niveauer af gæld og ulighed – centreret i gigantiske megabanker i London, Wall Street og Frankfurt, men berører enhver nation i verden. Helga Zepp-LaRouche, leder af Schiller Instituttet, fortalte os i dag, at det der driver den strategiske krise – inklusive det voldsomme angreb for at fjerne en amerikansk præsident, der ikke ønsker krigskonfrontationer med andre atommagter – er, at det finansielle etablissement ved, at dets system nu styrer mod afgrunden. De vil ikke tillade en præsident Trump, der i den kommende dybe finansielle og økonomiske krise “måske kunne gøre hvad som helst”, måske endda gør det som kandidat Trump opfordrede til: “Sprænge den gigantiske boble på Wall Street.

“Han ville måske endda indføre Lyndon LaRouches politik, LaRouches berømte “Fire love”, der starter med Glass/Steagall-loven for at punktere den gigantiske boble, og derefter en “hamiltonisk” nationalbank til finansiering af ny højteknologisk infrastruktur; udforskning af hele solsystemet; gennembrud til fusionskraft.

Muligheden skræmmer Wall Street såvel som det magtbegærlige krigsparti; og selvom Trump må forsvares, giver det ingen mening at vente og se om han vil antænde disse nye økonomiske motorer. Vi er nødsagede til selv at handle for LaRouches renselse, og endog for at tvinge hans “fire love” ind i den forstyrrede og manipulerede kongres.

LaRouche foreslog “Fire Magts”-samarbejdet med USA, Kina, Indien og Rusland om denne politik for at få den hurtigere gennemført og spredt, gennem eksport af kapitalgoder, til udviklingslande. Han og Helga LaRouche fremlagde det centrale udgangspunkt for 30 år siden, korridorer for ny jernbanetransport, strøm og kommunikation ud over hele Eurasien, Mellemøsten og Afrika. Dette er nu Kinas Bælte- og Vejinitiativ.

Kina fremskynder i år – i lyset af den voksende globale økonomiske krise og endog massive protester mod nedskæringer i mange lande på samme tid – atter sine vedvarende investeringer i ny infrastruktur, som indbringer højere produktivitet og forhindrer recession.

Men der er meget mere end infrastruktur i LaRouches politik. Det er "Apollo"-missioner for at vende tilbage og bebo Månen og rejse til Mars og videre; lynprogrammer for fusionskraft, laser- og plasmateknologier; lyse Afrika op med atomkraft, som Ruslands præsident siger, at det har til hensigt at gøre; bringe de væbnede styrker hjem fra områderne med "endeløse krige".

Et nyt og bedre paradigme kunne være inden for rækkevidde, der hvor Lyndon LaRouche udformede det i sit lange og meget kreative liv.

Hvad der venter, efter en rigsretssag mod Trump: Dyb recession, finanskarak og en ny grøn aftale.

Den 16. oktober (EIRNS) – Hvis amerikanere kræver, at de grundlæggende principper i Lyndon LaRouches økonomiske love iværksættes nu – fra en Glass/Steagall-lov for at opløse Wall Street, til lynprogrammer inden for rumforskning og udvikling af fusionskraft – kan vi styre uden om den dybe recession og det truende finansielle krak.

Uden dette, sker det nu. Den internationale Valutafond har netop udsendt en meget stærk advarsel: 40% af samtlige selskabers gæld er klar til at eksplodere på Wall Street og i Londons banker, så snart vi rammer den økonomiske recession – hvilket de påpegede, at hele verdensøkonomien er på vej imod. Den amerikanske centralbank har forsøgt at stoppe en "likviditetskrise" i banksystemet, ved at pumpe 50-100 milliarder dollars af kortfristede lån ind i de store banker, hver morgen i en måned. Wall Street kræver fortsat mere og mere; der er store problemer der, og de afdelinger af bankerne, som specialiserer sig i spekulationer, må omgående opdeles, så udlånsbankerne kan beskyttes. Dette kræver, at Glass/Steagall-loven bringes tilbage.

Vi har brug for en langt større vækst i produktiviteten, kredit til nye infrastrukturprojekter der kommer fra en nationalbank, en mission til Månen og Mars for at fremme økonomien. Vi kan vende tilbage til hastig teknologisk vækst og videnskabeligt fremskridt. Lyndon LaRouche formulerede denne politik som grundlaget for USA's samarbejde med andre højteknologiske, rumfarende nationer: ja, Kina, Rusland og Indien.

USA går fortsat ind for industriel udvikling og teknologiske fremskridt, fordi Donald Trump er dets præsident. Alle fortalere for en rigsretssag, alle hans fjender, vil nu have den såkaldte Nye grønne Aftale: at bruge billioner af dollars på tilbagestående energiteknologier, nedlægge industrien, slå mennesker ihjel for at "redde planeten". Medierne bag en rigsretssagsproces ledes af de britiske og amerikanske efterretningstjenesters krigspartier – de bruger den "Nye grønne Aftale" som et våben mod Rusland og Kina, såvel som mod Trump. De grønne milliardærer, som Michael Bloomberg og George Soros, ønsker at se den menneskelige befolkning reduceret. Enhver demokrat, praktisk talt enhver europæer eller embedsmand i FN, der taler om "infrastrukturudgifter", hentyder til den jammerlige Nye grønne Aftale.

Præsident Trump er ikke blot, som han sagde, "alene" om at ville afslutte krigene i Mellemøsten og Afghanistan; han står også i vejen for de vilde antiindustrielle tiltag i "klimaændringernes" navn. På den måde udtrykte han sandheden, da han tweetede i dag: "Vores rekordstærke økonomi ville bryde sammen, ligesom i 1929, hvis nogen af disse klovner blev præsident!"

Hvis vi tillader at rigsretssagen lykkes, vil det koste os alle meget dyrt. Forstå LaRouches fire love og hans foreslåede Nye Bretton Woods-kreditsystem, måden at samarbejde på med disse andre rum- og videnskabelige magter. Vi kan gå udover alt hvad menneskeheden hidtil har været i stand til at udrette; og rigsretssags-kuppet vil blive besejret.

For en økonomisk renæssance for menneskeheden og renselse af Lyndon LaRouches navn.

Erklæring fra Schiller Instituttet formand, Helga Zepp-LaRouche, vedrørende de internationale aktionsdage 10.-15. oktober 2019

Forestil jer: Verdens ende indtræffer, men der møder ingen op! Forestil jer at teenager-klimaidolet Greta Thunberg, og alle central- og investeringsbankfolkene, hedgefonde og spekulanter, der er euforiske over den angivelige vished for at planeten vil koge over inden for 18 måneder (ifølge Prince

Charles) – mens sidstnævnte er ekstatiske over astronomiske profitter, som de tror kan opnås ved "grønne finanser". Men så, ikke desto mindre, fortsætter verden – trods forskellige udsving i klimaet – simpelthen med at eksistere!

Denne variation af fredsbevægelsens gamle slogan: "Antag at der er krig, men at der ikke kommer nogen", er nyttig for at understrege den pointe, at en ideologi kun indvirker på virkeligheden, hvis størstedelen af befolkningen tror på den.

Der er ingen klimakrise. Klimadata for de sidste 500 millioner år viser, at Jordens klima har varieret kontinuerligt med en konstant vekslen mellem varme og kolde perioder. (Den sidste af disse kolde perioder sluttede først i 1850 med den 'Lille Istid'.) Dagens klimaalarmister kan ikke basere sig på videnskabeligt beviselige fakta, men bruger klimamodeller, hvis forudsigelser allerede har vist sig at være overdrevne. Fejlen i disse modeller understreger det faktum, at klimaet er en meget kompleks størrelse, som straks må bringes tilbage på et videnskabeligt grundlag. Mens menneskeskabte aktiviteter har en begrænset effekt på klimaet, er det som IPCC gør – nemlig at ignorere den dybe indvirkning af processer i solen og i vores galakse – højdepunktet af videnskabelig inkompetence!

Dæmoniseringen af CO₂ og det resulterende mål om af-karbonisering af verdensøkonomien er lige så rationelt som at brænde hekse på bålet som et middel mod sygdom. CO₂ er ikke et forurenende stof, men er en uundværlig betingelse for livet på jorden, og især for trivslen af planter og landbrug som grundlag for menneskets eksistens. Den virkelige krisesituation er af-karboniseringen af den globale økonomi, hvilket den finansielle sektor presser på med, og som vil føre til et sammenbrud af de industrialiserede lande, ødelæggelse af udviklingslandene og massiv, global befolkningsreduktion – dvs. folkedrab.

Klimahysteriet, der er iscenesat af den finansielle sektor og

de etablerede medier, er den største propagandistiske manipulation af befolkningen nogensinde; en manipulation der har fungeret så effektivt, at den nazistiske propagandamester Josef Goebbels ville have opgivet sit job på grund af sin relative fiasko i forhold hertil. Det egentlige spørgsmål der står på spil er ganske anderledes: Det neoliberale finanssystem er absolut færdigt. Årsagerne til nedbruddet i 2008 er langt fra blevet løst, men er i stedet blevet forstørret gennem elleve år med kvantitative lempelser, og renter der er sat til nul eller endda under. Hvilke planer har det finansielle oligarki? Ifølge et papir, der for nylig blev fremlagt af BlackRock på Jackson Holes årlige bankmøde, skulle centralbankerne gennemføre et "regimeskifte", hvor centralbanker, der forbliver "uafhængige", udsteder store mængder penge og giver dem direkte til regeringer, som kun vil bruge dem i henhold til centralbankernes direktiver. Det er samme princip, som Hitlers finansminister Hjalmar Schacht brugte til at finansiere den militære opbygning på det tidspunkt – men denne gang skal alle de penge der er skabt bruges til at gøre verdensøkonomien "grøn".

For de fleste mennesker der er indfanget af den neoliberale ideologi, iscenesat af de etablerede medier, er det meget svært at forestille sig, at hele grundlaget for dette system er forkert. Men denne ideologi involverer ikke kun det "regimeskifte", der er planlagt af centralbankfolkene, men også et "regimeskifte" mod den amerikanske præsident Donald Trump, såvel som imod Rusland og Kina, som det ses i "farverevolutionen", der nu bliver anstiftet i Hongkong. Og det inkluderer også ideen om, at det er helt normalt, at et lille lag af rige mennesker bliver stadig rigere, mens flertallet bliver stadig fattigere; at Afrika skal forblive underudviklet for evigt; at hvert menneske under alle omstændigheder er en parasit, der forurener miljøet; og at grænserne for vækst er nået. Og lad os ikke glemme de liberale ideer om, at "alting går an," og at enhver mening er lige så god som enhver anden.

Men set ud fra universets love og menneskehedens evolution, som de er bestemmende for, er disse aksiomer lige så forkerte som de fleste af antagelserne fra middelalderen, såsom skolastik, hekseri eller flagellantisme.

Hvis vi skal slippe ud af den nuværende voksende krise, hvor alt ser ud til at løbe ud af kontrol, er vi nødt til at ændre hele vores tankegang. Vi er nødt til at finde et referencepunkt, hvorfra vi kan vurdere alle vores antagelser om menneskeheden og universet vi bebor, og undersøge deres gyldighed. Dette referencepunkt er rumforskning og rumfart.

Bemandet rumfart er det sejrende bevis for, at Leibniz havde ret i at hævde, at vi lever i den bedste af alle verdener. Naturligvis ikke i den forstand, som den kyniske Voltaire – på sin vis den tids Sir David Attenborough – angreb Leibniz' optimistiske billede af mennesket, men i den forstand at det viser, at menneskeheden er den eneste (hidtil kendte) kreative art, der gennem opdagelsen af stadigt nye principper for det fysiske univers kan skabe grundlaget for at overvinde alle grænser.

Som Lyndon LaRouche demonstrerede i sin banebrydende bog 'Der er ingen grænser for vækst', (PDF) og i hele sit livs arbejde, er det de originale opdagelser af stadigt mere komplekse eksperimentelt beviselige principper for universet, der giver grundlaget for helt nye økonomiske platforme, som kan skabe midlerne til at opretholde bedre brødfødte, længere levende og bedre uddannede mennesker. På den måde er vækstbegrebet ikke så simpelt som nogle fjolser, såsom Malthus, forestiller sig; fjolser, der tænker i baner af en kausal verden indskrænket af en euklidisk aritmetik eller geometrisk multiplikation; men snarere svarende til en mangfoldigt forbundet riemannsk manifold, der udfolder sig til højere ordener, der ikke kan forstås med udgangspunkt i de lavere. Kreativ fornuft kan, som det mest udviklede element i universet, skabe nye singulariteter, der igen kan øge graden af menneskelig effektivitet i universet ud over alle grænser.

De bedste eksempler på dette er den forventede beherskelse af termionuklear fusion – hvor mennesket efterligner fusionsprocessen i Solen og derved producerer ubegrænsede mængder af energi og reserver af råmaterialer – og bekræftelsen af Albert Einsteins generelle relativitetsteori, som det for nyligt blev gjort med bekræftelsen af gravitationsbølger og billedoptagelser af sorte huller; sorte huller, som befinder sig i centrum af hver af de to billioner galakser, som Hubble-teleskopet indtil videre har været i stand til at opdage.

Den nye måde at tænke på må afvise bankfolks pseudo-religioner, etablerede medier og klima-apostle, og erstatte dem med en videnskabelig debat om eksperimentelt beviselige fakta. Artemis-programmet, der er vedtaget af præsident Trump, og som vil bringe folk tilbage til Månen i 2024 og etablere en permanent station i 2028, er lovende i så henseende, og ligeledes rumprogrammerne i Kina, Indien, Rusland og Det Europæiske Rumfartsagentur. I øvrigt viser Kinas enestående økonomiske succes og dynamikken i 'Den Nye Silkevej', at fokuseringen på videnskabelig innovation er mere gavnligt for de involverede lande end det neoliberale systems fokusering på profit.

Hvis det er muligt at bringe Europa og USA ind i et samarbejde med det kinesiske Bælte- og Vejinitiativ og, for USA's vedkommende, i et samarbejde med Kina om rumfart, vil menneskeheden ikke befinde sig på randen af en klima-apokalypse, men snarere i begyndelsen af en ny æra, hvor menneskets iboende evne til fornuft frit kan udvikle sig, og vi i en vis forstand kan overgå til voksenlivet for vores art. Vi vil udforme en mere menneskelig tidsalder, og demonstrere at denne verden faktisk er den bedste af alle mulige verdener, fordi der potentielt findes et geni i ethvert menneske, og graderne af frihed i udviklingen af vores art vil stige uden begrænsning til i et omfang, hvor flere [og flere] mennesker kan realisere dette potentiale i sig selv.

Det uomgængelige skridt for at opnå denne nye tankegang er den fuldstændige renselse af Lyndon LaRouche, der blev forfulgt og fængslet i 1980'erne og 1990'erne af det Britiske Imperiums onde og desperate storinkvisitorer i deres forsøg på at blokere adgangen til hans ideer.

Vi har brug for de dristige og optimistiske visioner af tænkere som Leibniz, Schiller, Einstein, Krafft Ehrlicke og Lyndon LaRouche, fordi den kulturelle pessimisme fra Malthus, Nietzsche og Spengler fører til fascisme og krig, mens positive ideer om menneskeheden fører til nye renæssancer og blomstrende perioder i historien. Det er op til os alle, hvilken retning vi tager!

Det vil kun fungere med amerikansk samarbejde med Kina, Rusland og Indien.

Den 8. oktober (EIRNS) – Der er en række nøgleerfaringer, der kan drages fra Schiller-Instituttets konference i New York City d. 5. oktober under titlen "Menneskeheden som en galaktisk art: det nødvendige alternativ til krig." En af de vigtigste er: at understrege Lyndon LaRouches banebrydende rolle i udformningen af en fusionsbaseret rumudforsknings- og koloniseringsmission, som den næste videnskabelige og teknologiske platform, som er påkrævet for menneskeheden.

[Hvad der] også blev understreget i hele den internationale webcast, herunder i hovedtalen fra Helga Zepp-LaRouche, er, at en sådan mission kun kan lykkes som udførelsen af de fælles mål for menneskeheden, hvis den er baseret på samarbejde mellem store og nye rummagter. Det gik ikke tabt for nogen af

deltagerne, at Ruslands ambassadør i De Forenede Stater, Anatoly Antonov, sendte en meddelelse med hilsener og opmuntring til konferencen; og at Xing Jijun, rådgiver og chef for videnskab og teknologisektionerne i Generalkonsulatet for Folkerepublikken Kina i New York, fremsatte bemærkninger ved begivenheden, der også opfordrede til samarbejde med De Forenede Stater. (Se dækning heraf i EIR, 11. oktober-udgaven, som vil omfatte Antonovs hilsen og Dr. Xings bemærkninger.)

Ret nu blikket fra stjernerne til den turbulente planet Jorden. Hele det transatlantiske finansielle system er på kort sigt ved at blive trukket ind i et sammenbrud, fordi det er blevet overtaget af en grådig finansiell kræftsygdom, som den amerikanske centralbank og de andre centralbanker desperat fodrer med hyperinflationære forsøg på 'bailouts'. Som en finansiell lederskribent skrev den 7. oktober, "den eneste rimelige konklusion, der kan drages af Feds meddelelse fredag om, at den udvider sit pengeindsprøjtning-program til Wall Street indtil mindst 4. november ... [er], at det er en form for 'nødsituation', der finder sted".

På den anden side slår Kina ned på sin skyggebankssektor og bringer den i første halvdel af 2019 ned på det laveste niveau i 3 år, og kanaliserer i stedet kreditter til infrastruktur og andre produktive aktiviteter. Et sådant tolags kreditsystem ville gøre Alexander Hamilton stolt. Hvad Kina gør, kunne godt beskrives som det amerikanske system [for politisk økonomi] med kinesiske karakteristika.

Skulle USA og Kina ikke samarbejde om en sådan fornuftig økonomisk politik og sætte Wall Street ud af funktion?

Se nu på Syrien, hvor præsident Donald Trump med gennemslagskraft – igen – har udtalt, at han har til hensigt at trække de amerikanske tropper ud, som en del af hans valgløfter om at afslutte de evindelige krige, som er testamenterede fra Bush og Obama-administrationerne. Og slænet af neokonservative og -liberale demokrater, de samme,

der har til hensigt at vælte ham ved en rigsretssag, hylede op – endnu en gang – i protest over, at Trump “truer sikkerheden” ved at forsøge at afslutte krigen.

For at få succes med denne politik er USA nødt til at samarbejde med Rusland for at forhindre, at den komplekse situation i Sydvestasien eksploderer, for at stoppe terrorismen, og for at opretholde alle landes suverænitet og territoriale integritet.

Burde USA og Rusland ikke samarbejde om at bringe den britiske geopolitik til ophør for altid?

Et sådant amerikansk samarbejde med Kina og Rusland, og også Indien og andre nationer, er det eneste fundament, hvorpå et nyt paradigme kan bygges, en alliance specificeret af Lyndon LaRouche, som er stærk nok til at feje det gamle britiske imperialistiske paradigme ud. USA vil kun finde den moralske styrke til at tage dette skridt ved at ved at rense Lyndon LaRouches navn; LaRouche, der – mod alle odds – designede de politikker og videnskabelige gennembrud, som et sådant nyt paradigme skal baseres på.

LaRouches fire love: Alternativet til krig

Den 7. oktober (EIRNS) – Præsident Donald Trump vil ikke møde andet end modstand i Washington ved igen at agere for at bringe de amerikanske tropper ud af Sydvestasien; det er kun det amerikanske folk, der vil være glade for at se dette. Og hvis han samarbejder med Ruslands præsident for at holde Tyrkiet eller andre nationer fra at udløse endnu en krigskatastrofe, vil han blive bebrejdet for at “fedte for

Putin". Hver gang præsidenten modsætter sig 'endeløse krige' eller afskediger typer som John Bolton, 'blæser krigspartiet i fløjten'. (ordspil på 'whistleblower', red.)

Den virkeligt presserende sag er kampen imod Wall Street, hvor Donald Trump som præsidentkandidat i 2016 lovede at "punktere den gigantiske boble på Wall Street," men hvor Trump som præsident har svigtet dette løfte. Dette er en opgave for dem, der støtter den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche. Her, otte måneder efter hans død, bliver LaRouche endnu engang svinet til i New York Times, Washington Post, BuzzFeed osv., idet hans forslag til at stoppe det økonomiske sammenbrud eller forhindre den "nye grønne aftale" – og løfte økonomien igen, atter står i en hel central position.

Vi befinder os nu igen tilbage i 2007 ... set i forhold til det økonomiske nedbrud i 2008. Dette var sidste gang, hvor Federal Reserve skulle yde store "likviditets-nød lån" til Wall Street og de store europæiske banker – hvilket man nu har gjort siden den 17. september, med tocifrede milliardbeløb hver dag. 'The Fed' har forberedt sig på, at skulle foretage daglige kortvarige indskud i disse banker for tæt på yderligere 300 milliarder dollars i løbet af de næste fire uger. Dårlig gæld suser ud af den "altings-boble", som disse banker understøtter, lige så hurtigt, eller hurtigere, end de nye trykte penge pumpes ind i den. Det er lige så høj grad en økonomisk nødsituation som det var i foråret 2007 – og dengang hørte man heller ikke om det i de nationale medier.

LaRouche beskrev dette præliminære nedbrudsfænomen for 25 år siden, og kaldte det "en typisk kollapsfunktion". Mere vigtigt er det, at han påpegede det i netop 2007 (i et internationalt webcast den 25. juli det år) og beskrev, hvordan det kunne stoppes.

Genindførelsen af Glass-Steagall-bankopdelingen for at opbryde Wall Streets kombination af enorme spekulative aktiviteter, og alene beskytte de kommercielle udlånsdele, blev til den første

af LaRouche's fire love for at redde økonomien og nationen. Nationen og præsidenten har nu brug for denne handling hurtigst muligt.

På en ekstraordinær konference i Schiller Instituttet i New York sidste lørdag, blev LaRouches årtiers lange kampagne for en Månen-Mars-mission for NASA og andre rumnationer, og for et forceret program til udvikling af fusionskraftteknologier, på en overbevisende måde præsenteret som "det nødvendige alternativ til krig". Denne fejring af NASAs videnskabelige "International Observe Moon Night" bør ses. Videoen er tilgængelig på Schiller Instituttets webside.

Dette er LaRouches fjerde lov – at disse nationer skal deltage i den menneskelige udforskning af solsystemet, begyndende med Månen, – og [i denne forbindelse] lave gennembrud til fusionskraft. Det kunne være nært forestående nu, hvor NASA arbejder på en fremskyndet Månen-Mars-mission bestilt af præsident Trump. Men det er afhængigt af, at have den nationale kredit til at gøre det, og dermed at det truende finansielle sammenbrud afværges ved hjælp af Glass-Steagall bankregulering, og at der skabes et nyt [nationalt] kreditinstitut for teknologiske fremskridt og infrastruktur.

Tiden er inde til at rense LaRouches navn og at realisere hans ideer. Det er netop i tide til at undslippe konstante krige og gentagne økonomiske sammenbrud og gå over til reelle menneskelige fremskridt.

Alt imens psykotiske 'regimeskiftere' går amok, breder der sig en verdensomspændende revolutionær ånd

Den 6. oktober (EIRNS) – Idet hun skelnede skarpt mellem handlinger begået af de skøre centralbankfolk, og så de økofascister og regimeskiftere, som de har finansieret og sluppet løs, talte Helga Zepp-LaRouche i dag under Schiller Instituttets webcast om ånden i den revolutionære optimisme, der fejer over kloden. Bestræbelserne på at vælte Trump, sagde hun, kan meget vel give bagslag, da justitsminister Barr og rigsadvokat Durham fortsætter efterforskningen af kuppet med møder i Storbritannien og Italien for at afdække den reelle udenlandske indblanding i det amerikanske valg i 2016 – hvilket Rusland ikke stod bag!

Samtidig vil forsøget på at anvende de terroristiske voldsomheder fra "et virulent og højtråbende mindretal" i Hong Kong til at udløse et regimeskifte i Kina ikke lykkes, da langt de fleste kinesere er optimistiske med hensyn til deres fremtid, hævdede hun. Indgriben fra den britiske guvernør i Hong Kong, Chris Patten, der opfordrer "folket" til at danne en alternativ regering i Hong Kong, gør det klart, hvilken rolle det britiske imperium spiller i forbindelse med kupforsøget. Kineserne, foreslog hun, skulle kræve en fuld undersøgelse af Londons kriminelle rolle i at støtte den voldelige 'Jacobiner-pøbel', der forsøger at ødelægge Hong Kong og Kina.

I kontrast hertil talte Zepp-LaRouche om Schiller Instituttets konference i New York den 5. oktober, der fandt sted som en

del af fejringen af den internationale 'Måne-Observation', hvor hun og andre talere talte om det nye fremkommende paradigme, med temaet "Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig." Hun opfordrede tilhørerne til at lade sig smitte med den "sunde sygdom, månefeberen". "Stil jer ikke ud på sidelinjen," sagde hun. Den optimisme, der er nødvendig for at vinde, kommer af at bevæge sig ind i "de nye grænseegne for viden."

Talerrækken inkluderede en Andrea Jones, international direktør for NASAs 'International Observe the Moon Night' den 5. oktober; Dr. Xing Jijun, den videnskabelig rådgiver ved Kinas mission i New York; et bevægende tilsagn om støtte fra den russiske ambassadør i U.S.A. Anatoly Antonov, med historien om det amerikansk-russiske samarbejde i rummet; Medlemmer af Schiller Instituttets videnskabelige team Ben Deniston og Jason Ross; NASA-stipendiat Aaron Olson, der forsker i helium-3 minedrift på Månen; og Joseph Foster, en signalspecialist om emnet: "Fra Diana-projektet til Projekt Artemis." Den fulde konferencevideo er lagt ud på Schiller Instituttets website.

Læsere af nærværende 'EIR Daily Alert' bør ikke gå glip af at se den dejlige "Jonathan Swift-agtige" – intervention af en repræsentant fra LaRouchePAC på et [såkaldt] 'town hall meeting' med Rep. Alexandria Ocasio-Cortez, den dumme, førende "Green New Deal" -proponent i Repræsentanternes hus. Det har bogstaveligt talt haft millioner af seere over hele verden. Kvinden fra LaRouchePAC optrådte lige nøjagtigt som en forstyrret øko-fascist, og sagde, at det ikke var nok at stoppe kulbrinter, at der ganske enkelt var for mange mennesker, og at selv bombing af Rusland ikke ville være tilstrækkeligt, fordi alle udsender CO₂ – så vi må spise babyer for at stoppe klima-katastrofen! AOC's respons er uvurderlig.

Link til <https://www.c-span.org/video/?c4820884/eat-babies>

Schiller-konference i New York: 'Menneskeheden som en galaktisk art: Det nødvendige alternativ til krig'

Den 5. oktober (EIRNS) – Dagens konference i Schiller Instituttet på Manhattan med ovennævnte titel, bød på seks udvalgte talere – enten via livestreaming eller personligt i salen – overbragte hilsner fra den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov, en videohilsen fra Andrea Jones, direktør for NASAs internationale månenats observation (5. oktober), samt et stærkt videosegment fra en webcast med Lyndon LaRouche fra den 3. december 2009: "Lad os industrialisere Månen nu som basis for fremtidig udforskning af rummet". De begivenheder, der blev streamet live, var både dybt informative indenfor adskillige aspekter af videnskab og teknologi, og på samme tid en inspiration i forhold til at aktivere en tilstand hos menneskeheden, "hvor fantasiens styrke bliver nationernes politik", som moderator Dennis Speed udtrykte det, idet han citerede Lyndon LaRouche

Forinden livestreamingen begyndte kl. 13 EDT, startede konferencen med "Sangen til Månen" fra operaen Rusalka af Antonin Dvorak.

Efter Speeds bemærkninger (se transkription,) Jones' hilsener og LaRouches video, blev hovedtalen dernæst afholdt af Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche (se transkription). Hun startede med at udtrykke, at det er en "fuldkommen glædelig dag i dag" og at erklære, at "Månefeber

er en sund sygdom.”

Den næste taler var Dr. Xing Jijun, som er videnskabs- og teknologirådgiver ved Kinas Generalkonsulat i New York. Han uddybede, hvad han betegnede som de to nøgleord, innovation og samarbejde.

Benjamin Deniston fra LaRouches videnskabelige gruppe, “The Basement Team” -, talte derefter – via videoforbindelse – over emnet “Menneskehedens fremtid ligger ude blandt stjernerne”, der beskæftigede sig med implikationer af videnskabelige resultater fra Månen med henblik på at forstå Universet.

Dr. Aaron Olson, tidligere NASA-forskningspartner, talte efterfølgende om “Udvinding af Helium-3 på Månen” og fremviste udstyr og koncepter, der er involveret for at få dette til at ske. Jason Ross’ præsentation havde titlen “CO₂-reduktionspolitik – dyrt, dødbringende og unødvendigt.” Han førte tilhørerne gennem emnet med nådesløs ironi.

Joseph Foster, en signalspecialist fra New Jersey, holdt derefter en præsentation med titlen “Fra Projekt Diana til Projekt Artemis”, hvor han gav en livlig historisk gennemgang af den teknologiske udvikling, begyndende i 1946 med de første radarsignaler, der blev reflekteret fra Månen under Projekt Diana, og op til nutiden og hvad der er planlagt for Artemis-projektet. Konferencen blev afsluttet med spørgsmål- og svar og afsluttende bemærkninger fra Helga Zepp-LaRouche, som forblev online under hele konferencen på trods af en tidsforskel på seks timer.

Et faseskifte ryster Verden –

nu er det LaRouche-tid

Den 1. oktober (EIRNS) –Den 1. oktober markerer 70-årsdagen for oprettelsen af Folkerepublikken Kina. Beijing var scenen for en ekstraordinær festligholdelse med over en million mennesker til stede for at ære den mest spektakulære transformation af en nation i historien. Enkle statistikker viser transformationen – mellem 1949 og i dag er den forventede levealder steget fra 35 til 77 år, spædbørnsdødeligheden faldet fra næsten 250 pr. 1000 – en fjerdedel af alle fødte – til mindre end 10, og analfabetismen er faldet fra 80% til under 1% , hos alle undtagen de ældre.

Og alligevel ignorerer det vestlige etablisement denne forbløffende præstation for i stedet vidt og bredt at 'broadcaste' den voldelige farverevolution, som de selv har finansieret og sat i gang i Hong Kong. I dag satte pøbelen ild til, lukkede ned for og skamferede flere undergrundsstationer og regeringsbygninger, kastede Molotov-cocktails mod politiet og "lykkedes" til sidst med at få "blod på skjorten", som de ønskede, da en maskeret ung, der svingede et jernrør mod en politimand, blev skudt, og befinder sig i kritisk stand i skrivende stund. Hensigten er et regimeskifte i Beijing, idet man prøver at sælge løgnen om et umenneskeligt diktatur, der undertrykker sit folk.

Amerikanere, der falder for denne linje i pressen, må reflektere over det faktum, at de samme mennesker, fra både det neokonservative-"højre" og neoliberale "venstre", der driver denne regimeskifte-operation mod Kina under det falske råb om "demokrati", er nøjagtigt de samme mennesker, der kører regimeskifte-operationen mod De Forenede Stater, og hektisk forsøger at få præsident Donald Trump fjernet fra embedet, før det forestående økonomiske sammenbrud rammer det vestlige finansielle system. Begge operationer drives fra London. De liberale medier, der falbyder løgnene bag rigsretssagen mod præsident Trump, priste i dag åbent den krigsførende John

Bolton for hans angreb på Trump for ikke at starte en krig mod Nordkorea, snarere end at forhandle om en fredelig afvikling af atomvåbnene. Sandelig nogle underlige sengekammerater, men ingen overraskelse for dem, der forstår det britiske imperiums 'gang-countergang'-metodik, som længe har været udstillet på EIR's sider.

Det amerikanske folk lugter denne lunte. En faseændring fejer gennem den amerikanske psyke, en forandring, som LaRouche-organisatørerne genkender og mobiliserer over hele landet. Processen med rigsretssag er en panikindsats for at forhindre Trump og hans justitsminister William Barr i at afsløre det forræderiske kupforsøg, der ledes af Obama-administrationen og dets korrupte efterretningsteam, dirigeret af Christopher Steele og hans overordnede i Storbritanniens MI6 og GCHQ (General Communication Head Quarter er den britiske pendant til NSA i USA, red.). Mandag aften identificerede senator Lindsey Graham denne britiske fjende – "Hvis man er bekymret over, at udenlandske mennesker er involveret i vores valg," sagde Graham, "burde man bekymre sig om, at Christopher Steele er ansat af det Demokratiske Parti."

Det amerikanske folk vil heller ikke købe den idé, der tilbydes af den patetiske Greta Thunberg og hendes økofascistiske sponsorer. Hvad de muligvis ikke forstår helt så godt, er, at dette klimahysteri drives af City of London og deres agenter på Wall Street. I dag oprettede Bank for International Settlements (BIS), 'centralbankernes centralbank', et 'initiativ for grønne obligationer' for at facilitere "forgrønnelsen af finanssystemet", der er sat i gang under ledelse af chefen for Bank of England Mark Carney. Basis for "risikostyring" under denne monstrøse ordning er ikke levedygtigheden af et industri- eller landbrugsprojekt, men hvor meget CO2 der genereres af investeringen. Med andre ord skal investeringer i stort set ethvert moderne industri eller landbrugsprojekt således straffes, – at de helt skæres væk.

Trump har forpligtet sig til internationalt samarbejde i regi af Månen-Mars missionen. Ligesom Kina, Rusland, Indien og de fleste af udviklingslandene har han ikke til hensigt at begå økonomisk selvmord ved at bremse udvikling af fossilt brændstof. I denne uge sendte han chefen for Det Hvide Hus' Kontor for 'National Drug Control Policy' til Kina, hvor de to nationer blev enige om at et tæt samarbejde om at bekæmpe fentanyl-krisen og anden narkotikahandel. Denne form for internationalt samarbejde, der er baseret på ægte videnskab, reelle fremskridt og befolkningens reelle fysiske og mentale sundhed, er faktisk midlerne til at besejre det britiske imperiums planer om folkedrab. Imperiet er bange for at Trump – når boblen brister, hvilket er nært forestående – vil vedtage det fulde LaRouche-program for at gendanne et system efter Hamiltons principper og forene verden i ånden af 'Den Nye Silkevej'. Vi må sikre os, at deres frygt går i opfyldelse.

Vil rigsretssagen sætte en stopper for Artemis, eller sætter vi en stopper for kuppet?

Den 30. september (EIRNS) – Finansieringen for finansåret 2020, der skal påbegynde optrapningen af Månen-Mars-missionen – projekt 'Artemis' – hen imod menneskets tilbagevenden til Månen i 2024 – forbliver fortsat usikker, da det pågældende regnskabsår begynder på tirsdag. En hurtig overvindelse af demokraternes pseudo-rigsretssag mod præsident Donald Trump og det Britiske Imperiums kup, som ligger bag den, kan afgøre

hvorvidt Månen-Mars-missionen kan sættes i gang.

Det Hvide Hus og NASA-administratør Jim Bridenstine gør det klart, at hvis amerikanere skal være tilbage på Månen inden denne tidsfrist, skal 'rumkoloniserings'-delen af NASA-budgettet på 5-mia. dollars øges til 6,6 mia. dollars i finansåret 2020, alene som en "udbetaling" på den langt større finansieringsrunde, der bliver nødvendigt i de fire følgende regnskabsår.

EIRs forståelse er, at Repræsentanternes Hus alene dækkede NASA ind med en forlængelse frem til starten af Kongressens 'Thanksgiving'-feriedag den 20. november, hvilket ikke tilføjede noget til budgettet for den menneskelige udforskning af rummet. Senatet er tilsyneladende blevet udsat i to uger fra fredag den 27. september uden at have stemt om en NASA-bevilling; men Senatets bevillingsudvalg hævdede den 26. september hævet [budgettet for] rumforskning til 6,2 milliarder dollars fra 5 milliarder dollars i finansåret 2019, og det afventer en afstemning i hele Senatet. Omkring 745 millioner dollars af denne stigning var til det hidtil egentlig nye element i Projekt Artemis, det nye bemandede Måne-landingsfartøj; dette er flere hundrede millioner mindre end det, der som minimum er behov for, og ser ud til at udgøre den største del af efterslæbet. Ud over den fulde Senats-afstemning udestår behandlingen i konferenceudvalget med de vidt forskellige holdninger af hhv. Senatet og Repræsentanternes Hus.

Administratør Bridenstine og andre NASA-embedsmænd, der er direkte involveret i udviklingen af landingsfartøjet, har sagt, at dette efterslæb skal indhentes inden udgangen af kalenderåret for at holde opstarten af Projekt Artemis på tidsplanen. Med hensyn til at skaffe flere midler fra kommercielle virksomheder eller udenlandske partnere for at kompensere for utilstrækkelig amerikansk finansiering, udsendte NASA-chefen en skarp besked på Twitter søndag vedrørende SpaceX-selskabets afsløring af udviklingsprogrammet

for dets 'Mars Starship'.

Bridenstine sagde: "Jeg ser frem til SpaceXs bekendtgørelse i morgen [mandag den 30. september]. I mellemtiden er 'Commercial Crew'-programmet år bagefter tidsplanen. NASA forventer at se det samme niveau af entusiasme fokuseret på de amerikanske skatteyderes investeringer . Det er tid til at levere [varen]." Tweeten var ikke en iredtesættelse af SpaceX, men en stærk besked til Kongressen, og en indikation af, hvor eksistentiel finansieringen er for opstarten af Projekt Artemis.

I de nu tre år med kupforsøget mod præsident Trump under ledelse af britisk efterretningstjeneste, er den seneste fase med pseudo-rigsretssagen (en forespørgsel om en rigsretssag bestilt af Speakeren (Nancy Pelosi, red.) uden den påkrævede afstemning i Repræsentanternes Hus) en satsning på, at den samlede indflydelse af de nationale mediers koordinerede "informationskrigsførelse" kan bringe offentligheden til at tolerere et panik-løb fra Repræsentanternes Hus mod en faktisk rigsretssag. Hvis de vigtigste Demokrater i Repræsentanternes Hus mener at satsningen vil fungere, vil de modsætte sig "at give præsidenten noget", inklusiv Månen-Mars-eventyret.

Men dette kup mod Trump er af samme format, og udspringer fra de selvsamme kræfter i CIA og FBI, og af de samme årsager (den britiske efterretningstjenestes interesser), som den dengang uhørte forfølgelse og anklage mod økonom og statsmand Lyndon LaRouche i 1980'erne, hvor LaRouche havde opnået international respekt og indflydelse, og [opbygget] en stærk amerikansk græsrods-bevægelse.

LaRouche-bevægelsen af i dag står således i en enestående position til at ødelægge dette meget sårbare rigsrets-kupforsøg, sideløbende med indsatsen for renselse af Larouches navn. Hvis kuppet afværges, vil vi kunne se, at Kongressen bliver presset hårdt fra flere sider for at finansiere præsident Trumps Månen- Mars vision, som blev mødt med amerikanernes begejstring og optimisme.

NYHEDSORIENTERING SEPTEMBER 2019: Finansverden vil redde sig selv med øko-fascisme

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouches tale i Xi'an Kina: Hvordan man kan hjælpe Vesten med at forstå Bælte og Vejinitiativet bedre (på dansk)

Af Helga Zepp LaRouche:

Under det europæisk-asiatiske økonomiske forum i den kinesiske by Xi'an holdt Helga Zepp-LaRouche følgende foredrag. De indskudte overskrifter er tilføjede af redaktionen.

For de fleste kinesere er det meget vanskeligt at forstå, hvorfor så mange af Vestens institutioner reagerer så negativt på BRI (Bælte- og Vej-initiativet), og hvorfor der her i den sidste tid oppiskes en antikinesisk stemning, og at for

eksempel kinesiske videnskabsmænd og 450.000 studerende i USA sættes under mistanke for at være spioner, hvad der minder om de værste dage under McCarthy-æraen. I Europa rejser nogle sikkerhedsmyndigheder lignende beskyldninger. For den kinesiske befolkning oplever BRI's virkelighed ud fra et helt andet perspektiv.

For folk i Kina udgør de sidste 40 års erfaringer med reform- og åbningspolitikken siden Deng Xiaoping en ufattelig succeshistorie. Fra et relativt fattigt udviklingsland – jeg har selv oplevet det i 1971, da jeg var i Kina for første gang – har Kina udviklet sig til den næststørste, ja i mange henseender endda til den største økonomiske nation i verden. 800 millioner mennesker blev løftet ud af fattigdommen; der har udviklet sig en middelstand på 300 millioner og derudover 600 millioner med en god levestandard. Moderniseringstempoet er uden fortilfælde i verden, sådan som det for eksempel kommer til udtryk i et hurtigtogsnet på allerede 30.000 kilometer, som snart har forbundet alle de store byer med hinanden.

Siden præsident Xi Jinping i september 2013 i Kasakhstan satte Den nye Silkevej på dagsordenen, har Kina tilbudt alle andre stater et samarbejde med den kinesiske succesmodel. I løbet af de kun 6 år, der er gået, har BRI oplevet en utrolig genklang; mere end 130 nationer og mere end 30 store internationale organisationer samarbejder med BRI. Det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie har påbegyndt seks store korridorer, bygget jernbanelinjer, udbygget havne, opført industriparker og videnskabsbyer og tilbyder for første gang udviklingslandene en mulighed for at overvinde deres fattigdom og underudvikling.

Her var BRI fra begyndelsen af åbent for alle denne verdens stater. Præsident Xi Jinping har ikke blot udtrykkeligt tilbudt USA og Europa samarbejde, men i utallige taler givet udtryk for, at han foreslår en helt ny model for internationalt samarbejde mellem nationerne, et "shared

community for the future of mankind", et skæbnefællesskab for den samlede menneskehed. Og dermed har han foreslået en helt ny form for samarbejde, der overvinder geopolitikken og erstatter den med et harmonisk system for fælles udvikling til alles gensidige fordel. I denne henseende udgør BRI den absolut nødvendige økonomiske basis for en fredsorden for det 21. århundrede.

Medens Den nye Silkevej i mange lande i Asien, Afrika og Latinamerika og selv i Europa hilses som en storslået vision, som et koncept for fred gennem udvikling, sådan som pave Paul den 6. formulerede det i sin encyklika *Populorum Progressio* – "Om alle folks udvikling" fra 1967, så betegner de tidligere omtalte institutioner denne politik fra Kinas side som "konkurrence mellem systemerne".

Mange kinesere forstår ikke, hvordan det er kommet til denne heftige reaktion, født af geopolitiske motiver, og også i Vesten har en vis tilvænnning gjort sig gældende over for de forandringer, som i løbet af de sidste næsten 50 år har ændret den politiske orientering og de politiske værdier.

Det afgørende punkt er, at der i Vesten har fundet et paradigmeskift sted siden 1971, der har ført i den præcist modsatte retning af den vej, som Kina er slået ind på.

Da præsident Nixon den 15. august 1971 ophævede Bretton-Woodssystemet og dermed de faste vekselkurser og dollarens guldstandard, lagde han grunden til en tiltagende opgivelse af en politik orienteret mod den fysiske økonomi og i stedet hen imod en politik, rettet mod de finansielle interesser og i stadig stigende grad mod den størst mulige profit.

Denne tendens forstærkedes ved ophævelsen af Glass-Steagall-loven om bankadskillelse i 1999 og af den efterfølgende fuldstændige deregulering af finansmarkederne, hvilket førte til gentagne dannelser af spekulationsbobler og til sidst til bankkrakket i 2008. Og da centralbankerne absolut ikke har

ændret spor ved årsagerne til dette krak, men tværtimod har befordret den spekulative kasinoøkonomi gennem fortsat "quantitative easing", nulrenter og nu endda negative renter, så står det transatlantiske finanssystem nu foran muligheden for et langt mere dramatisk sammenbrud end for elleve år siden.

Den amerikanske økonom Lyndon LaRouche, min nyligt afdøde ægteemand, advarede i august 1971 om, at en fortsættelse af den monetaristiske politik, som Nixon slog ind på, ville medføre fare for en ny depression og en ny form for fascisme, dersom den ikke erstattedes af en ny økonomisk verdensorden. LaRouche gik også op imod Romklubbens malthusianistisk motiverede påstand fra 1972 om, at nu var "grænserne for vækst" nået – en vranglære, som hele den økologiske bevægelse lige indtil nu er opbygget på, og som har ført til en "forgrønnelse" af en stor del af de vestlige partier. LaRouche svarede herpå med sin bog: "Der er ingen grænser for vækst", hvor han fremhæver den menneskelige kreativitets rolle som drivkraft for videnskabelige og teknologiske fremskridt, der definerer, hvad der er ressourcer.

Han advarede også dengang om, at det værdiskift, der fulgte med denne nyliberale økonomiske politik, ville medføre en sex-, rock- og narkokultur, som ville ødelægge befolkningens intellektuelle evner og dermed ikke blot frembringe en kulturel krise, men også ødelægge samfundets økonomiske produktivitet. Desværre befinder vi os i dag lige netop på dette punkt.

Kina går den modsatte vej

Kina slog i 1978 ind på den stik modsatte vej. Det erstattede Firebandens teknologifjendtlige politik med en dirigistisk og udviklingsrettet politik, finansieret af statslige kreditter.

Det, man ikke forstår i Vesten, er den kendsgerning, at den kinesiske økonomiske model i sine grundtræk er identisk med

det amerikanske system, sådan som det udvikledes af den unge amerikanske republiks finansminister, Alexander Hamilton, med dets ide om en nationalbank og statsstyret kreditskabelse. Denne ide videreudvikledes af den tyske økonom Friedrich List, der er meget berømt i Kina, og udgjorde grundlaget for Lincolns økonomiske rådgiver Henry C. Carey, og påvirkede den økonomiske tankegang i Roosevelts Reconstruction Finance Corporation, hvormed han førte USA ud af 30-ernes depression. Reconstruction Finance Corporation var også forbilledet for Kreditanstalt für Wiederaufbau, hvormed Tyskland organiserede genopbygningen efter den anden verdenskrig og det tyske økonomiske mirakel.

Kina foretager sig altså nu om dage det, der udgjorde grundlaget for USA's og Tysklands økonomiske succes, før de vendte sig fra denne politik og erstattede den med den nyliberale model, hvis "succes" i dag for eksempel kan iagttages hos den største derivathandler i verden: Deutsche Bank.

Den konfucianske traditions betydning

Et ekstremt vigtigt aspekt af BRI's succes, der kun forstås utilstrækkeligt i Vesten og efter min opfattelse ikke understreges klart nok, er det kinesiske samfunds toogethalvt tusind år gamle konfucianske tradition, der kun afbrødes i de ti år under kulturrevolutionen. I Kina spiller det almene vel takket være denne tradition en større rolle end individet, der i Vesten efter Renæssancen opnåede en større betydning, der dog med det liberale værdiskift så at sige har revet sig fuldstændigt løst og har udartet sig til "alt er tilladt".

Den konfucianske tradition indebærer også, at udviklingen af den moralske karakter udgør det højeste mål for opdragelsen, hvilket udtrykkes ved begrebet "junzi", der nogenlunde svarer til Schillers begreb "den skønne sjæl". Det har derfor for mere end totusinde år været anset for selvindlysende i Kina,

at hensynet til den offentlige moral og bekæmpelsen af slette egenskaber i befolkningen udgør forudsætningen for et højtudviklet samfund.

I Vesten går forestillingen om nødvendigheden af en moralsk forbedring fuldstændigt imod tidsånden siden afskaffelsen af det humboldtske opdragelsesideal, hvis midtpunkt ligeledes var den "skønne karakter". Det er altså i det højeste ud fra det udartede liberale systems standpunkt, at nogen kan betegne Kina som et "autoritært system", ikke set ud fra den kinesiske kulturhistories synspunkt.

Den, der vil forstå Xi Jinpings hensigter, må tage hensyn til hans svar på et spørgsmål fra otte professorer fra Det centrale Akademi for de Skønne Kunster (CAFA) for godt et år siden, hvor han understreger den æstetiske opdragelses overordentlige betydning for den kinesiske ungdoms åndelige udvikling. Den æstetiske opdragelse bør spille en afgørende rolle for den skønnes ånds udvikling, den bør fylde de studerende med kærlighed og fremme skabelsen af store kunstværker.

Allerede Konfucius tillagde beskæftigelsen med poesi og god musik en afgørende rolle ved menneskets æstetiske opdragelse, men en absolut nøgle til forståelsen af Xi Jinpings vision, ikke blot om "den kinesiske drøm", men om hele den samlede menneskeheds harmoniske udvikling er den lærde, der har skabt det moderne uddannelsessystem: den første undervisningsminister i Den Provisoriske Republik Kina, Cai Yuanpei. Cai stødte under sine rejser på jagt efter det bedste daværende uddannelsessystem til sidst i Leipzig på Baumgartens og Schillers æstetiske skrifter og blev gennem filosofihistorikeren Wilhelm Windelband opmærksom på Wilhelm von Humboldts dannelsesopfattelse. Han blev fuldstændigt begejstret over slægtskabet mellem Schillers begreb om den æstetiske opdragelse og den konfucianske morallære og indså, at Schiller havde præget den tyske klassiske ånd med "stor klarhed".

Cai anvendte disse ideer til at modernisere det kinesiske uddannelsessystem og skabte det nye begreb "meiju" for den æstetiske opdragelse. Dermed blev den allerede hos Konfucius eksisterende ide om, at karakteren kan forædles ved fordybelse i den store klassiske kunst, forstærket, ved at der på denne måde kan bygges en bro mellem den sanselige verden og fornuften. I en artikel fra 1919 formulerede Cai tanker, der også i dag kan bygge en bro for Vestens problemer:

"Jeg tror, at roden til vort lands problemer ligger i kortsynetheden hos rigtigt mange mennesker, der vil have hurtig succes eller hurtige penge uden nogen højere moralsk tankegang. Den eneste medicin er den æstetiske opdragelse."

Menneskehedens fælles fremtid

Det falder mange mennesker i Vesten svært at tro, at Kina kan mene det alvorligt med sin ide om et win-win-samarbejde, fordi de på grund af det netop beskrevne paradigmeskift har vænnet sig for meget til, at alle menneskelige interaktioner må være et nulsumsspil. Men vi bør her i Vesten minde os om, at det var Den vestfalske Fred – der afsluttede 150 års religionskrige – der etablerede det princip, at en varig fredsordning må tage hensyn til naboens interesse. Den vestfalske Fred begrundede den internationale folkeret og lagde grunden for FN-pagten. Det er Vesten, ikke Kina, der med begreber som "beskyttelsesansvar" (right to protect), såkaldt humanitære krigsindgreb og regimeskift gennem farverevolutioner, sådan som vi lige nu oplever det i Hongkong, har fjernet sig fra de fastlagte principper såsom den absolutte respekt for alle staters suverænitet.

Xi Jinpings vision om "en fælles fremtid for menneskeheden" svarer til den konfucianske tanke om alles harmoniske udvikling, en tradition, som også Cai Yuanpei har bidraget til med vigtige tanker. Han udkastede drømmen om "et stort fællesskab for hele verden" (datong shijie), der var harmonisk og uden hære og krige, og som kunne opnås ved dialog mellem

kulturerne. Han sammenlignede en kulturs optagelse af andre kulturer med åndedrættet, med menneskelegemets indtagelse af mad og drikke, uden hvilket mennesket ikke kan leve. Er kik på historien viser, at al højere udvikling hos menneskeheden altid har fundet sted gennem en udveksling med andre kulturer.

Det er betegnende, at der i Vesten så godt som ikke findes nogle egentlige analytikere eller politikere, der i nævneværdig grad er gået ind på Xi Jinpings ide om "menneskehedens skæbnefællesskab". Hvis det overhovedet er sket, så nævnes det kun i en bisætning, som om det ikke lønner sig at se andet i det end kommunistisk propaganda og en forkyndelse af Kinas hensigt om at spille en førende rolle på verdensscenen i fremtiden. Men det, som Xi sagde på Det kommunistiske Partis 19. kongres, var, at menneskene i Kina inden 2050, altså omtrent på 100-årsdagen for grundlæggelsen af Det kommunistiske Parti, skulle have demokrati, menneskerettigheder, en udviklet kultur og et lykkeligt liv. Og ikke blot kineserne, men alle folkeslag på denne planet.

Og dermed er det spørgsmål rejst – og besvaret positivt – der egentlig med tanke på alle de kaotiske forhold på vor planet burde beskæftige alle filosoffer, videnskabsmænd og statsmænd og –kvinder: Kan menneskeslægten give sig selv en orden, der garanterer dens overlevelse på langt sigt, og som svarer til menneskets særlige værd som kreativ art? Xis koncept for et fremtidigt fællesskab fremstiller meget klart den ide, at ideen om den fælles menneskehed har fortrinsret, og at de nationale interesser først derefter defineres i overensstemmelse hermed.

For at kunne følge diskussionen på dette plan om, hvordan denne nye orden, den "reformerede internationale ledelse" skal se ud, må vi i Vesten vende tilbage til netop de humanistiske traditioner, som vort liberale system har skubbet til side. Tilsvarende ideer finder vi hos Nicolaus von Kues, der kun anså en fuld udvikling af Makrokosmos mulig gennem en harmonisk udvikling af alle mikrokosmosser. Eller i Gottfried

Leibniz's ide om en præstabiliseret harmoni i universet, hvor en højere orden er mulig, fordi frihedsgraderne øges gennem en højere udvikling, hvorfor vi lever i den bedste af alle verdener. Eller i Friedrich Schillers ide om, at der ikke behøver at gives nogen modsætning mellem verdensborgeren og patrioten, fordi de begge orienterer sig mod menneskehedens fælles bedste.

Slutbemærkning

Kina må hjælpe Vesten med at forstå ideen med Den nye Silkevej. Kina bør ikke reagere defensivt på de antikinesiske angreb, men bør så meget des mere stolt og selvbevidst fremhæve sin egen histories glansperioder, vigtigheden af den konfucianske morallære, det særlige ved den kinesiske digtekunst, skønheden i skriftmaleriet. Og Kina bør udfordre Vesten til selv at genoplive renæssancens humanistiske traditioner: Dante, Petrarca og Brunelleschi; den klassiske kultur hos Bach, Beethoven og Schiller og de republikanske traditioner i politikken. Kun hvis Vesten oplever en gennemgribende "foryngelse" og genopliver ideerne hos Alexander Hamilton, Friedrich List og Henry C. Carey, kan problemet løses.

Leibniz var ganske begejstret for Kina, og han forsøgte at få så meget som muligt at vide om landet fra de jesuitiske missionærer. Han var fascineret af, at kejser Kangxi var kommet frem til de samme matematiske slutninger som han selv, og sluttede deraf, at der eksisterer universelle principper, der er tilgængelige for alle mennesker og kulturer. Han anså endda kineserne for moralsk overlegne og skrev:

"I alle tilfælde forekommer vor nuværende situation i betragtning af det umådeholdne moralske forhold mig at være således, at det næsten forekommer nødvendigt, at man sender missionærer fra Kina til os for at lære os en naturlig teologis anvendelse og praksis...

Jeg tror derfor, at hvis en viis mand valgtes til dommer, ikke over nogle gudinders skønhed, men over folkeslagenes fortræffelighed, så ville han skænke det gyldne æble til kineserne...”

Den tyske middelstand, de små og mellemstore foretagender og byer som Genova, Wien, Zürich, Duisburg og Hamborg og mange andre har for længst dannet sig et begreb om de muligheder, der ikke blot ligger i en udbygning af de bilaterale forhold, men især i en udbygning af samarbejdet med den tredje verden som for eksempel industrialiseringen af Afrika og Sydvestasien.

Den begejstring, der giver sig til kende i det internationale samarbejde om rumfart, ESA's samarbejde med de kinesiske rumfartsprojekter, ideen om internationalt samarbejde på den fremtidige kinesiske rumstation, opbygningen af en international månelandsby og planen om at gøre Mars beboeligt, understreger, At Xi Jinpings vision om et fremtidigt skæbnefællesskab for menneskeheden er rykket på nært hold.

Effekten af en rapport og LaRouche's metode mod 130 globale banker

Den 23. september (EIRNS) – Ved en ekstraordinær indsats, herunder den hastige indsamling af midler til udgivelse, udgives EIR-rapporten “CO2 reduktion er en masseordspolitik – Skabt af London og Wall Street”, tids nok til at gøre det muligt for Lyndon LaRouche's bevægelse at besejre de globale bankers kurs mod diktatur. Læs, udskriv og cirkulér denne rapport.

I New York i søndags, lige før FNs "klimatopmøde", kom verdens mægtigste bankfolk ud for at bekendtgøre City of London og Wall Street -finansieringsselskabers ejerskabet af bevægelsen "vedvarende grøn energi", der angiveligt er en reaktion på en "klimatisk nødsituation". Disse 130 banker erklærede, at "principperne for ansvarlig bankvirksomhed" nu var principperne i Paris klimaaftale – drastisk reduktion og planlagt eliminering af fossil brændstofproduktion og industri over hele verden, håndhævet af den finansielle sektors tilbagetrækning af investeringer. Disse globale banker, ledet af Bank of Englands guvernør Mark Carneys Green Finance Initiative, har planlagt dette siden Parisaftalen i 2015.

Hvad skyldes så alle børnenes klimakorstog? De psykedeliske Extinction Rebellions, fredagens lukninger af skoler, Greenpeace-sabotører, Greta Thunbergs hadprædikener mod forældre og sågar babyer? De vil forsøge at gennemtvinge den fysiske lukning af industri og støtte den massive beskatning af befolkninger, for at fremtvinge en tilbagevenden til "grønne" energiteknologier. Det, disse banker håber kan være deres nye aftale, er det nye grønne økonomiske molboarbejde, der kan skaffe endnu en runde med kæmpe skatteyderbetalte profitter.

Wall Street, London og Frankfurts banker står over for endnu en enorm gældsbyrde, der denne gang er centreret i selskabsgæld, men endnu værre end i 2008. De tror, at anti-industri, anti-befolkning og "øko"-fascisme er deres udvej.

Lyndon LaRouche gennemskuede disse operationer, som ingen andre har eller kan, startende for 50 år siden, da han gik til modangreb på Romklubbens falske "Grænser for Vækst" og ødelagde det med sin bog fra 1983, "Der er ingen grænser for vækst". Selvfølgelig, de få nationalistiske ledere som præsident Donald Trump og premierminister Narendra Modi, der mødte hinanden i denne weekend, er modstandere af disse antiindustrielle bankers diktatur. Det samme gælder for Ruslands præsident Vladimir Putin og Kinas præsident Xi

Jinping. Men LaRouche viede sit liv til at afsløre britisk "økologisme" som racehygiejnisk og bekæmpe det med programmer for langsigtet videnskabelig og teknologisk fremskridt, ført an af rumforskning og fusionskraftudvikling.

Den nye 64-siders EIR-rapport er et våben, der repræsenterer LaRouche's metode. "Brug det til det yderste", som Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche, sagde i dag, og besejr disse banker. Bryd dem op ved at genindføre Glass-Steagall bankopdelingen for at beskytte industrien og de nationale befolkninger mod økonomisk sammenbrud.

LaRouche forudsagde, at lederne af disse fire magter, enestående, kunne besejre det Britiske Imperium, hvis de samarbejder i rummet, i plasmateknologier, for højteknologisk udvikling af alle nationer. Hvis de skal gøre det, skal LaRouche posthumt renses for FBI's falske retsforfølgning ved at "befri" hans økonomiske politik og hans ideer.

Det disse ledere har brug for, er at rense LaRouche i 2020 og være på Månen i 2024!

Link til rapporten (på engelsk):

https://larouchepub.com/special_report/2019/2019-eir-special-report-co2-redux-is-murder.pdf

Panik på Wall Street, fare for krig – der er ingen tid at spille for det nye

paradigme

Den 18. september (EIRNS) – Interbankudlånssystemet eksploderede næsten tirsdag med interbankudlånsrenter (normalt fastholdt af den amerikanske centralbanks sats, som lå mellem 2,0% og 2,25% den 17. september) eksploderet til 10% på grund af manglende likviditet på obligationsmarkederne. Da rentesatserne falder til næsten nul – eller endda er negative – vil spekulanter (eufemistisk kendt som “investorer”) snarere spekulere i derivater end at købe lavt forrentede obligationer.

Federal Reserve dumpede for første gang siden panikken i 2008-09 over 128 milliarder dollars i banksystemet for at holde tingene oven vande – men det er muligvis ikke nok til at dæmme op for tidevandet. Desuden sænkede Centralbanken, som forventet, også i dag centralbankens rente med en kvart procent, men gik ikke over forventningerne for at reagere på panikken – dvs. ingen ny kvantitativ lempelse. Der kan være behov for mere papir for at bremse det uundgåelige styrt, som præsident Donald Trump kræver af centralbanken, men intet mindre end en Glass/Steagal-omstrukturering af hele banksystemet kan løse problemet.

Dertil kommer faren for krig. Udenrigsminister Mike Pompeo er i Saudi-Arabien, hvor nogle embedsmænd, amerikanske og saudiske, forsøger at bebrejde Iran for angrebet på Aramco-oliefaciliteterne. Præsident Trump har insisteret på, at han ønsker at undgå en krig, at der er “andre muligheder”, og meddelte udelukkende at nye sanktioner ville blive indført mod Iran.

I mellemtiden nærmer den politiske situation i både Storbritannien og Israel sig kogepunktet. Bibi Netanyahu lykkedes ikke med at få flertal ved genvalget i det nationale valg i går, og hverken han eller hans primære modstander, Benny Gantz, har mandaterne til at danne en regering. I

England hører Højesteret vidnesbyrd om to sager, der anklager premierminister Boris Johnson for at lyve (for dronningen, intet mindre!) om hans hensigt med at suspendere Parlamentet. Brexits skæbne er stadig uvis, mens tidsfristen den 31. oktober nærmer sig.

Og i Washington er den amerikanske kongres og medierne vært for og lovpriser både Joshua Wong, vidunderdrengen fra Hongkong, sponsoreret af kredsene i London og Washington, der står bag politikken for regimeskifte for at destabilisere Kina, og Greta Thunberg, den misbrugte teenager, som bliver fremvist over hele verden med en dommedagsmeddelelse om, at verden vil gå under om 12 år, hvis industrielt fremskridt ikke straks vendes.

Barack Obama inviterede den patetiske Greta Thunberg til sin residens i Washington, hvor han erklærede, at han og Thunberg "er et team", hvorved han afslører for verden, hvad LaRouche-bevægelsen altid har vidst – at Obama har støttet det racistiske, folkemorderiske vanvid fra det Britiske Imperiums øko-fascistiske krav om at føre verden tilbage til et primitivt energiregime med solcellepaneler og vindmøller, der kun ville være i stand til at opretholde en lille del af den nuværende menneskelige befolkning.

Tiden er knap, men potentialet for revolutionerende forandringer har dog aldrig været større. Den kinesiske premierminister Li Keqiang er i Moskva, hvor Kina og Rusland har aftalt en dramatisk udvidelse af handel og samarbejde inden for videnskabelige projekter, herunder oprettelsen af et fælles rumforskningscenter for Månen og det ydre rum. I sidste uge i Xi'an påpegede Helga Zepp-LaRouche, der repræsenterede Tyskland på Euro-Asia Economic Forum i 2019, det internationale samarbejde inden for rumforskning og bælte- og vejprojekter på Jorden, som de nødvendige midler til fred, mens Frankrig og Italien også var repræsenteret af venner fra LaRouche-bevægelsen, Jacques Cheminade og Nino Galloni.

NASA's administrator, Jim Bridenstine, har insisteret på, at

internationalt samarbejde er centralt i det historiske Måne-Mars-projekt, der gennemføres af Trump-regeringen, og i sidste uge fortalte han LaRouche-organisationens talskvinde, Kesha Rogers, at han gerne vil hjælpe med i vores kampagne for at intervenere på universitetsområder rundt om i verden, for at bibringe rumprogrammets optimisme til den næste unge generation – at “Fornuftens Tidsalder er ude blandt stjernerne”.

Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne : LaRouche skabte ‘fire love’ for at nå derud.

Den 11. september (EIRNS) – Aktivister og tilhængere af LaRouche-bevægelsen besøger i denne uge skoler og universiteter i hele verden – snesevis af dem alene i USA – for at inspirere de mest eftertænsomme unge med det glade løfte om menneskehedens fremtid i rummet og for at mobilisere dem til at hjælpe med at gøre det til virkelighed. Dette er dage med aktioner den 10. september og den 12. september, som opfordret i Helga Zepp-LaRouche’s globale skrivelse, Link: “International opfordring til ungdommen: Fornuftens tidsalder er ude blandt stjernerne!”

Denne mobilisering er i symbiose – drevet og styret af – det amerikanske rumfartsagentur NASAs Månen-til-Mars “Artemis Projekt”, potentielt dets første rigtige nationale mission siden “Apollo-programmet” af præsident John F. Kennedy. Og

meget mere: Kinas første udforskning af bagsiden af Månen nogensinde; Indiens ambitiøse, nyligt blomstrende rumprogram med opsendelser til Månen, Mars og andre planetariske missioner og samarbejder med både Japan og Rusland. En ægte tidsalder med rumrejser af den menneskelige race og en fornuftens tidsalder i menneskelige anliggender kunne nu tage sin begyndelse. Meget belejligt, afskedigede præsident Donald Trump, i disse aktionsdage, sin krigs-høg, den nationale sikkerhedsrådgiver – for som en kommentator udtrykte det, “Dette var frem for alt gode nyheder for ungdommen”, det er dem, der er blevet sendt ud for at kæmpe de uendelige og frugtesløse krige for regimeskifte.

Et forceret program, et andet “Apollo-program”, til udforskning af rummet kan ikke gennemføres uden de fire økonomiske love, der er foreslået af Lyndon LaRouche i 2014. De “starter” med en genoptagelse af Glass-Steagall-loven for at beskytte kommerciel bankvirksomhed og opsparing mod Wall Streets spekulationer; og oprettelsen af nationale bankinstitutioner efter Alexander Hamiltons model.

Men LaRouche beviste allerede i 1972, at der ikke er nogen grænser for vækst i hans bog af samme titel. Menneskeheden i rummet er frem for alt ubegrænset.

Først må vi beslutte at hævde den menneskelige “udenjordiske forpligtelse” og blive et rumfarende folk blandt rumfarende nationer – derefter skal vi revolutionere vores strømkilder og industri, LaRouche’s fjerde lov, og udelukkende Hamiltoniske kreditinstitutter kan yde kreditten til den revolution, hans tredje lov.

Sagt på en anden måde: Hvis millioner af unge mennesker overbeviser nationen om at udføre nye og ekstraordinære missioner i rummet, vil mindst nogle tusinder af deres forældre og bedsteforældre finde ud af, hvordan man får sendt dem derhen. “Hamiltonisk” kreditpolitik kan gøre det, og de vil gerne anvende den.

En national bank for infrastruktur og produktion vil ikke

tildele NASA sit budget – at afslutte krige for regimeskift, vil gøre det meget enklere. Men en sådan bank vil deltage i private bankers udlån til de bogstaveligt talt titusindvis af virksomheder, der trækker på samme hammel, hvilket gør denne produktive kreditstrøm langt lettere. Og på denne måde, vil det effektivt “låne” NASA en del af dets fremtidige budgetter til at betale disse virksomheder.

Aktionsdagen den 12. september vil være mere internationalt favnende end den første. Samarbejde mellem mindst fire eller flere rumfartsnationer – USA, Rusland, Indien og Kina først og fremmest – er afgørende for denne store opgave. Midt i alt dette, bliver disse nationer nødt til at skabe et nyt internationalt kredit- og valutasystem til fremme af teknologiske fremskridt og udvikling overalt – et nyt Bretton Woods system. Dette er missionen med aktionsdagene. Se også LaRouche PAC underskriftsindsamlingen “Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen

(<http://schillerinstitut.dk/si/2019/08/larouchepac-underskriftsindsamling-vi-forpligter-os-til-maanen-mars-missionen/>) og den ledsagende skrivelse, “Vi forpligter os til Månen-Mars-missionen: The True Spark for Changing the Culture”, tilgængelig på lpac.co/moon.

**POLITISK ORIENTERING den 10.
september 2019:
Trump fyrer Bolton. Åbner det**

det op for ny amerikansk politik?

Verden behøver udvikling ikke økofascisme. Se også 2. del (7. min.)

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Her er vores aktionsuge flyveblad. Del det gerne ud på tryk eller elektronisk.

Download (PDF, Unknown)